

JEZUS,
PRIJATEL OTROK,

ali

pustite priti k meni otročiče.

Bukvice polne naukov, molitev in
pésem,

za

svoje ljube farmančike

spisal

Pavl Alojzi Jais.

*Po naj novejšim nemškim natisu
poslovenjene.*

V Ljubljani 1854.

V založbi pri Janezu Giontini-tu, bukvarju.

Z dovoljenjem visokočastitljiviga Ljubljanskega Škofijstva.

Ljubi otroci!

Moliti morate radi. Kdor rad ne móli, ne more dober biti in dober ostati.

Dobriga in pobožniga Jezusa morate v vsih rečéh posnemati. — On je od mladosti že rad molil, in čim starejši je postajal, tim bolj ga je molitev veselila. Ko je bil pa velik postal, je cele noči v molitvi prečul. — Če bote tako pogosto in tako radi molili, kakor je Jezus molil, bote tudi

1*

IV

vi vsako leto modrejši, ter Bogu in ljudem ljubeznjivši, enako kot je bil On.

Moliti morate pa tudi vselej pazljivo in pobožno. — Kar v teh bukvicah berete, ne smete le z ustmi izgovarjati, temuč mora tudi vaše serce moliti. Kar vaše usta izgovarjajo, mora iz vaših serc priti, zakaj moliti se pravi: „serce k Bogu povzdigo-
vati“. — Zato med molitvijo ne smete na druge reči misliti, ne okoli sebe gledati, temuč morate tiho in mirno klečati, ter s svojim nebeškim Očetam se pogovarjati.

Tako delajte, ljubi otročiči! in ne pozabite po molitvi spet precej svojiga nebeškiga Očeta,

če ne bi bila vaša molitev vsa zastonj. Vaš Oče v nebesih vse vé, kar koli delate; zato morate pa tudi vedno in povsod nanj misliti, in vse, kar koli mu v molitvi obljubite, spolniti. Zapomnite si, „de tisti prav moli, kateri po svoji molitvi dober in priden človek postane.“

Imejte torej te bukvice zató, de bote dobri in pridni otroci! — Jezus, otroški prijatelj, naj vam k temu pomaga. Amen!

I. Vsakdanje molitve.

1. Jutranje molitve.

(Opravljaj jih doma ali pa v cerkvi. Poklekni in prav pobožno moli:)

Perva jutranja molitev.

Bodi Bog zahvaljen! prelepi, ljubi, svetli dan je spet prišel, in jest sim se vesel in zdrav zbudil! — Kako zelo sim bil vender sinoč trudin in zaspan; zdaj sim pa spet urin in brihtin. — Kako koristno je pač spanje! Vselej da človeku novo moč in krepkost!

Od Tebe, o Bog, to pride! Le Ti vse prav narediš, in ker si dober Oče, vse ljudem k veselju napravljaš.

K Tebi torej, Oče! svoje očŕ povzdignem. Spanje jih je sinoč zatisnilo, — Ti si jih spet odperl. Tebe zahvalim za sladko, mirno noč! Tebe zahvalim, de sim se spet tako vesel zbudil! — Tebe zahvalim, de zamorem spet ljube starše, brate in sestre, prijatle in svoje šolske tovarše viditi!

Pač dobro vem, de si me le zato spet zbudil, de bi bil na novič prav pridin, ali še pridniši, kakor sim bil včerej. To je tudi moja volja, Oče nebeški! danes hočem prav pridin otrok biti, de bom Tebi dopadel, in svojim staršem veselje delal. Pomagaj mi k temu, Oče! in daj mi Svojo milost. Amen.

V Tebi se, o Bog! zbudim,
 Tebi vsiga se zročim!
 Serčno Ti zahvalim se,
 Ker kot oče ljubiš me!
 Okrepčan zdaj hočem spet
 Novi dan vesel začét';
 Hočem slušati lepó,

Greha varvat' se skerbnó. —
 Ti pa, Oče in Gospod!
 Varuj, vòdi me pòvsod!

Druga jutranja molitev.

Za bolniga otroka.

Kakó sim vesel, de je spet dan!
 — Dvakrat dolga je noč, kadar
 človek celó nič ali le malo spati
 zamore. — Zdej vender spet ljubo
 solnce k meni síje; spet slišim in
 vidim svoje ljube starše, in more-
 biti de me tudi drugi otroci obiskat
 in tako razveselit pridejo.

Zahvalim Te, o Bog, de si spet
 zlato solnce poslal! — Jest sim
 sicer bolan, in se ne morem veseliti
 enako drugim otrokam; ne morem
 vstati, de bi se spet kej dobriga
 učil, ali kaj svojim staršem v ve-
 selje delal. — Pa to je bila Tvoja
 volja, o Bog! Ti si hotel, de sim
 zbolel; in zadovoljin sim s tem,
 kar si Ti storil. Sej si vender le tudi

moj Oče ravno takó, kakor Oče vsih zdravih otrok! Tudi mene ljubiš, akoravno moram le bolečine terpeti, in današnji dan v postelji prebiti. — Kar koli hočeš, Oče, naj se zgodi! Sej vém za gotovo, de nočeš družiga, kakor kar je záme dobro in koristno.

Res, de bi mi bilo ljubo — prav ljubo, ko bi se tudi danes z družimi otroci veseliti zamogel; ali morebiti bi pa ravno danes, ko bi bil zdrav, koga k hudimu zapeljal, ali morebiti bi bil sam tako neprevidin, de bi kaj storil, kar bi mi zelo škodovalo. Naj boljši je záme, kakor si Ti z máno storil. Torej bom terpel, ker je Tvoja volja tako. — Slehernimu, ki k meni pride, hočem pokazati, de sim z boleznijo prav zadovoljin. — Vsim otrokam, ki me bodo obískali, porečem: „Zahvalite Boga, de ste zdravi, in dobro na svoje zdravje pazite; lejte, jest zdej vem, kaj de je zdravje!“ — Svoje starše hočem

prav serčno zahvaliti za vse, kar koli mi storé, za vse poterpljenje, ki ga z mano imajo; zlasti me pa mora moja bolezen učiti, Tebe, o Bog, čez vse ljubiti, in v Tebe samiga zaupati.

In, Tebe, o Bog, čez vse ljubim! Akoravno bi na zemlji nobeniga veselja več ne imel, mi boš Ti zato, kar zdaj terpim, nebeško veselje dodelil. V Té samiga, o Bog! zaupam. V tem hipu me Ti zamo-reš ozdraviti, in zato Te prosim: daj mi vender kmalo moje popreš-nje zdravje! Ako me uslišiš, če ozdravim, hočem prav pobožin otrok biti; staršem hočem s pokoršino, pridnostjo in z ljubeznijo do dela vse poverniti, kar sim jim stroškov napravil, — nikoli ne bom kaj storil, kar bi me spet bolniga narediti móglo — vsim otrokam bom povedal, kako hudo in žalostno je, kader je človek bolan, in jih bom s tem od vsiga odvrčal, kar bi njih zdravju škodovati utegnilo.

Oče! poslušaj prošnjo Svojiga
bolniga otroka; — rad bi še dle
živel, de bi zamogel prav veliko
dobriga storiti. Če pa to ni Tvoja
volja, mi je tudi prav. — Tvoje je
moje življenje. Ti si mi ga dal; in
ako ga spet vzeti hočeš, mi daj
poterpežljivost v terpljenji, mi od-
pusti vse grehe, ki sim jih storil;
in kadar umerjem, potolaži, odžali
in blagoslovi (žegnaj) moje ljube
starše! Amen.

Bog Oče! Tebi se zročim,
Kar koli hočeš, rad terpim!
Sej kar storiš, je dobro vse —
In tud v bolezní ljubiš me.
Le onemagať mi ne daj, —
Naj bode skor britkosti kraj!
Naj Tvoja volja se zgodi,
Ki dobro vselej vse stori! —

*Tretja jutranja molitev.***V nedeljo.**

(Veseli se, otrok! kader nedelja pride, in misli na Jezusa, ki je v nedeljo iz groba vstal. — Hiti v cerkev, pazno in s podučljivim sercam pridigo in keršanski nauk poslušaj, bodi prav s pobožnim sercam pri sveti maši; in de ta sveti dan že dobro pričneš, moli precej zjutraj takole:)

Spet je prišla nedelja! Z novim veseljem se danes zbudim, in moje serce k Tebi, o Bog, vpije: „Zahvalim Te, de si mi spet ta sveti dan doživeti dal!“ —

Cel teden si spet záme skerbela, Oče nebeški! Kar mi je bilo sleherni dan pretečeniga tedna treba, vse to si mi dal; — Ti si me zdraviga ohranil; Ti si vse od mene odvernica, kar bi mi bilo škodovati utegnica; — zdaj pa mi daš spet nedeljo, de se zamorem počiti, in se veseliti; — daš mi spet nedeljo, de morem brez motenja náte misliti in spet boljši postati.

Zahvalim Te, Oče v nebesih, za vse, kar koli si mi pretečenitenden podelil! Zahvalim Te za vsak kosček kruha, ki sim ga mogel jesti; — za vsak požirk, ki mi je žejo ugasil, in za vsako spanje, katero me je spet tako zeló oveselilo. — Pa tudi za današnji dan Te zahvalim. Ti si ga dal, in glej! že precej na vse zgodaj terdno sklenem, de hočem ta sveti dan prav pridno preživeti. Nisi mi mogel večiga veselja storiti, kakor de si spet nedeljo poslal.

Dans bom spet v cerkvi k Tebi moliti zamogel. — Hiteti hočem v cerkev, v nji prav tih in mirin biti, in tako pobožno moliti, de boš Ti, o Bog! in de bodo ljudje, ki me bodo vidili, nad mano veselje imeli.

Dans bom spet od Tebe, o Bog, in od Tvojiga Sina Jezusa Kristusa kej slišati mogel. — Prav pazno hočem poslušati, in si zapomniti, kar bom slišal; in kar koli

mi bo rečeno, de Ti imeti hočeš, bom storil. —

V nedeljo je Jezus Kristus od smerti vstal. — Bodi Bog zahvaljen, ker je On od smerti vstal! Zdaj otroci še le prav vemo, kakšnega prijatla imamo v Jezusu; — zdaj vemo, de nas zamore peljati v svete nebesa, kakor nam je obljubil. — Nate, o Jezus! hočem dans celi dan misliti, in se nad Taboj veseliti. — Kakor Tvoja duša ni umerla, tako tudi moja umerla ne bo. Neumerjoč sim, in kader mine življenje na zemlji, bom s Tabo vekomej živel.

O moj Jezus! kader bom danes v cerkvi križ, na katerim si umerl, vidil, si hočem misliti: „Jezus je umerl, de bi jest vekomej živel!“ vpiti hočem k Tebi: „Pomagaj mi, de se bom danes spet k večnimu življenju pripravljaj!“ — Amen.

Dete Jezus v tempelnu.

O Bog! posebno ta Tvoj dan presveti,
 De naj Ti hvalo dajem, vabi me!
 Veliko dobra želim početi,
 In vedno bolj s Teboj skleniti se! —
 Naj Tebe Jezus, vedno premišljujem!
 Glej, Tebi serce, Tebi vse darujem! —

Molitev k nebeškemu detetu Jezusu.

Moja prva misel bodi danes Ti, pridno in pobožno dete Jezus! Takó hočem danes živeti, kakor si Ti vse dni živel. — Sej si Ti le zató otrok postal, de bi mi pokazal, kako morajo vsi otroci živéti. — Bil si Ti vsakdanje veselje Svoje matere, in Svojimu redniku si sleherni dan ljubši postajal; zakaj bil si dobro in pokorno, pridno in tiho dete.

Celi dan torej hočem na Tebe misliti, o Jezus, in si prizadevati, v vsih rečeh tak biti, kakoršen si bil Ti. — Bom molil, in bom svojim

staršem pokorin, prav pridno z veseljem se bom učil; že zdej se hočem dela privaditi, in kjer bodo otroci kej hudiga počeli, od tod bom preč šel, de tudi mene kej hudiga veselilo ne bo.

Vesel in brihtin si bil vedno; zakaj kdor je nedolžin, je lahko zmérej vesel in brihtin. Blagoslovi me, de bom nedolžin — čist od vsiga hudiga ostal, de bom za Tabo hodil, in v svojim sercu vedno vesel ostati zamogel! Blagoslovi me, de bom zmérej tak, kakoršín si bil Ti, in de, kader umerjem, k Tebi v nebesa pridem! Amen.

Tebi Jezus! čem podobin biti,
Svojo dušo čisto ohraniti;
Torej hočem vedno kakor Ti
Dobro delati vse žive dní.
Biti hočem nasledovavec Tvoj; —
Ti pa revnimu na strani stoj! —

Na čast svetimu angelu varhu.

Kako rad me ima vender moj Oče v nebesih in kako po očetovsko zame skerbí! — Dal mi je starše, ki me vsiga hudiga varujejo, in mi serčno radi vse povejo, kar jest otrok še ne morem vediti; izvolil je pa tudi eniga Svojih angelov, de me varuje in k vsemu dobrimu spodbada.

Dobro spoznam, o nebeški Oče, de je Tvoja volja, de prav dober in pridin otrok postanem. — Zato-rej se hočem svojim staršem in svojimu angelu varhu voditi dati; — zakaj starši in angel varh me le k dobrimu peljati želé, hočejo iz mene takiga narediti, ki vse hudo sovraži, in se ne da od hudiga v nesrečo zapeljati.

Kaj je pač zame potrebníši, kakor de me dobra roka vodi? — Sam še ne vem, kaj de mi je koristno ali kaj škodljivo. — Zahva-

lim Te torej, Oče, za Tvojo ljubezen! — Na vse hočem skerbno paziti, kar koli bom dobriga slišal; zlasti pa hočem tebe, sveti angel varh! poslušati, kaj imam storiti in kaj ne. — Jest te sicer ne vidim; ali ti mene vidiš, ti vidiš vse, kar koli bi mi utegnilo škodovati, ali me zapeljati. O varuj me, in ne pripusti, de bi kej hudiga — kej prepovedaniga delal, ampak le to, kar mojimu Očetú v nebesih in tudi tebi dopade. Vôdi me po vsih mojih potih, in bodi pri meni takrat, kader bom mogel umreti. Takrat pridi, in pelji me v svete nebesa! — Amen.

Angel mi stoji na strani,
 Ki me varje, vodi, brani;
 Le po njem se čem ravnati,
 Njega voljo spolnovati,
 De dopelje me kedaj
 V božjo hišo — v sveti raj!

Na čast svetimu kerst- nimu patronu.

Sveti I. I., zvesti služabnik božji! čigar ime mi je bilo pri svetim kerstu dano, tebe za svojiga posebniga prijatla in pomočnika častim. — Tvoje pobožno in sveto življenje tukaj na zemlji je meni izgled; tvoje čednosti naj me spodbadajo, de bom tudi jest v dobrim vedno stanoviti ostati, in vedno boljši biti zamogel. — O Bog, nebeški Oče! ki si nam življenje svetnikov za izgled, kteriga imamo posnemati, postavil, dodeli nam Svojo pomoč, de bomo v stanu, v njih pobožnim življenju vse posnemati, kar nas zamore z željo modrosti in ljubezni napolniti, ter prijazne, zadovoljne in vekomej srečne storiti.

— Tega Te prosimo, vsigamogo-
čni Oče! po Jezusu Kristusu, Go-
spodu našim. Amen.

Moj svet' patron, ti vedno mi na strani stoj,
De bom pobožin, vredin nasledovavec tvoj!

2. Molitve pri jedi.

Pred jedjó.

Ti, o Bog, nam hrano daješ,
 Nas poživljaš, nas napajaš;
 Hvala Tebi vekomaj!
 Kol'k' jih hrane potrebuje!
 Kol'ko k Tebi rev zdihuje!
 O Gospod, pomoč jim daj!

Po jedi.

Bodi hvala večni čas
 Tebi, k' si poživil nas!
 V zdravje vedno tekne naj
 Hrana ta, Gospod nam daj!
 In sirot se vsih usmili,
 Sej Ti vsim si Oče mili!

3. Večerne molitve.

Perva večerna molitev.

(Predin se uležeš, vselej poprej môli, in premisli, kakó si po dnevu živel. Morebiti je bil ta dan zadnji tvojiga življenja! Morebiti jutri ne boš več zdrav vstal! Zato-rej môli takole:)

Oče! spet si me en dan vodil s Svojo roko; spet si mi dal en dan jesti in piti in še marsikako drugo veselje! Iz celiga serca Te zahvalim zató, ljubi Oče! — Spet si mi en dan pokazal, de si mi dober Oče, — o ko bi bil pač tudi jest Tvoj dobri otrok! — Hitro je prešel današnji dan; ravno takó hitro minejo vsí dnevi; — in potem pride zadnji, kteriga bom mogel umreti.

Odpusti mi, Oče, če sim dans kaj hudiga storil! Pač dobro véim, de bi imel vedno boljši biti, vedno náte misliti, in le to delati, kar je Tvoja volja, ali dostikrat le to delam, kar je moja volja, in náte, ki mi vender toliko veselja delaš, celó nič ne mislim. — Oče, odpu-

sti Svojimu otroku! Žal mi je, de nisim tak, kakoršin bi imel biti! —

Daj mi zdaj mirno spanje, in de bi se jutri spet zdrav zbudil! — Terdno sklenem, jutri prav dober in pridin biti. Ničesar nočem jutri storiti, kar bi Tebi, Oče nebeški, ne bilo všeč, ali kar bi moje starše žalilo!

Daj tudi mojim staršem mirno spati, in jutri spet zdravim vstati, de me bodo spet ljubiti, ter záme skerbeti in delati zamogli!

Varuj, Oče, vse ljudi v spanji! — Saj Ti nikoli ne spiš; Ti vedno za nas budiš! — Daj tudi vsim bolnim otrokam, vsim žalostnim ljudem sladko, mirno noč — in jutri dober vesel dan! Amen.

Dobrotljiv Oče, prosim Te,
 Nocojšno noč obvaruj me!
 Daj Svoj'mu detetu pokòj,
 In čuj, ko spavam, nad menoj!
 Glej Tebi vsiga se zročim,
 In v Tebe upam, tud ko spím.
 Ohrani, varuj, brani me,
 De v Tvoji hvali zdramim se! —

*Druga večerna molitev.***Za bolniga otroka.**

{Spet ti je Bog en dan pomagal, bore bolno dete! — Kliči Ga, de bi ti nocojšno noč spet pomagal! Prosi Ga, de bi ti dal dobro in mirno počivati, in moli takole:}

Spet se noč bliža, in morebiti de bom nocoj le malo ur, ali le malo trinkov dolgo spati zamogel! — Oče! Ti daješ terdnim spanje in počitek; daj tudi Svojimu bolnimu otroku spanja in počitka.

Pač vem, kako dobro je, kader človek lahko mirno spi. O, s kakšnim veseljem sim se pač vsak večer ulegel, ko sim bil še zdrav! — kako hitro je noč minula — kako hitro je jutro prišlo! — Ali zdej pa — o kako dolga je vender noč! Komej čakam, de se dan stori! — Kako hudo mi dé, de večkrat tudi svoje starše iz spanja dramim, ali de drugi, ki se z menoj pečajo, spati ne morejo! —

O Bog! Tebi je vse mogoče! Daj mi mirno noč! — Ti si mi dal današnji dan spet mirno preživeti; Ti si pomagal, da sim mogel svoje bolečine poterpeti, pomagaj mi tudi nocojšno noč! De Ti le hočeš, in vse moje bolečine minejo. De Ti le hočeš, jest mirno zaspim. — De le hočeš, in jest bom spet zdrav in vesel, kakor sim bil nekdej.

Že davej, o Bog! sim Te prosil zdravja; in zdej, ko se noč dela, ravno za to molim: „Podeli mi zdravje in lahko noč!“ — Slab otrok sim jest; — vzemi jo od mene bolezen, ki me je spet en dan terla, in me tako žalostniga dela. Cvetlici, ki že ovenuje, pošiljaš dežek ali rosico, ki jo spet oživi; o pošlji tudi meni nove moči, ter me spet okrepcaj in oživi.

Vender, Oče! Tvoja volja naj se zgodi! — To sim že davej rekel, in zdej spet rečem. — Če je Tvoja volja, da bi nocoj ne spal,

bom pa náte mislil, ki tudi nad
 mano budiš. — Ako je Tvoja volja,
 de bom jutri spet bolan, bom v
 Tebe zaupal! Ti mi boš tudi jutri
 pomagal, kakor si mi danes. — Je
 pa Tvoja volja, de celo nikoli več
 ne ozdravim, me vzemi le kmalo
 k Sebi, Oče! — vzemi me v Svoje
 nebesa, v kterih ne bom več bolan,
 in več terpel ne bom! — Amen.

O blagor meni, če v nebesa vzameš me!
 Scer rad živim, pa tud umerjem rad za Té!
 Le pelji me 'z solza doline
 V veselje večne domovine,
 Kjer jok, terpljenje vse nehá,
 Kjer Ti, moj Oče! si domá.

II. Mašne molitve.

(Jezus Kristus je umerl na križu — kot daritev za grehe ljudi. — Ta daritev se v vsaki sveti maši ponavlja. — Premišljuj torej, otrok! terpéčiga in umirajočiga Jezusa! — On je na altarji pričujoč. — Terdno skleni, svojimu nebeškemu Očetu ravno takó pokorin biti, kakor mu je bil Jezus Kristus, in zedini ali skleni se z dobrim in pobožnim življenjem popolnoma z Bogam in z Jezusam Kristusam.)

Začetek.

V imenu Boga, Očeta in Sina in svetiga Duha. — Amen!

Pri sveti maši hočem zdej biti, o Bog! Misliti hočem na Jezusa, ki je po Tvoji volji záme na križu umerl. — O Oče! kakó velika je Tvoja ljubezen; in kakó zelo ne-

vredin sim je jest! — Kader še rojen nisim bil, si Ti že záme skerbél; — in jest Te tolikokrat pozabim! —

Pred Tabo, Oče! padem na kolena, ter spoznam, de nisim Tvoj dober otrok! — Z mašnikam se terkam na persi, in Ti kličem: O Oče! usmili se me. — Tudi Ti, Jezus Kristus, se me usmili! Kesám se vsiga, kar koli sim hudiga storil! Dodeli, o Jezus, de me premišljevanje Tvoje smerti poboljša! — Amen.

Gloria.

Upati smem za gotovo, de Se me boš Ti, o Oče! usmilil. — Tvoj Sin Jezus je iz nebes prišel, in po njem si dal ljudem povedati, de slehernimu odpustiš, kateri se svojih grehov kesá, in se poboljšati hoče. — Hvala in zahvala in čast naj bo Tebi, Oče! — Kar koli delaš je blagoslov (žegen) za

ljudi. — O de bi Te pač vender nikoli ne pozabili! — Hvala, zahvala in čast bodi tudi Tebi, Jezus Kristus, Sin božji, Ti prijatelj otrok in vsih ljudi! — Nam pomagati, si Ti nebesa zapustil! — Ti si k nam doli prišel, nam naj večji veselje storit, nam povedat, de je Tvoj Oče tudi naš Oče; — Ti si nam nebesa odperl, in gori v Svojih nebesih skerbiš za vse, ki v Té vérujejo. — O daj mi vedno takó živeti, kakor Tvoja vera zapoveduje! Amen.

List ali branje.

Kakor mašnik pred altarjem moli, takó hočem zdej tudi jest moliti k Tebi, o Bog! Tebi se dobro zdi, ako otroci molijo; poslušaj torej dopadljivo tudi mojo molitev!

Oče, varuj me! Sim še slab otrok, in morem prav lahko k hudimu zapeljan biti. — Oče, vodi me! Še ne vém, ktera pot je naj

boljši záme; vodi me torej s Svojo roko! — Oče, blagoslovi (žegnaj) me! Brez Tvojiga blagoslova se mi ne more dobro goditi; zakaj vse, kar je dobro, pride od Tebe! Oče, ne pripusti, de bi kdej hudobin postal! — Daj mi, de bom vedno le náte in na Tvojiga Sina Jezusa mislil! — Dobri otroci bodo enkrat k Tebi v nebesa prišli. O, dodeli tudi meni, de dober ostanem vse svoje žive dní, tako dober, kakor je bil Jezus, ko je otrok bil! Amen.

Évangeli.

O Bog! resnično si Ti Oče vsih ljudi. — Moj oče, ki jih imam na zemlji, mi vedno pravijo, kaj moram storiti in kaj ne; in to mi zato pravijo, ker me radi imajo. — Takó si nam tudi Ti, o Bog! ker vse ljudi rad imaš, po Svojim Sinu Jezusu povedati dal, kaj imamo storiti in kaj ne, de bomo dobri

Ijudje — taki ljudje, ki Tebi dopadejo.

Poslušati hočem Tvojiga Sina Jezusa, in ne le poslušati, temuč tudi vse storiti, kar koli mi on velí. — Če Jezusa slušam, Tebe slušam, Oče v nebesih!

Poslušati hočem Jezusa v pridigi in v keršanskim nauku. S tihim veseljem hočem Njegove opomine v svoje serce položiti, in jih nikdar ne pozabiti, temuč povsod takó živeti, kakor mi Jezus reče, de je Tvoja volja. — Amen.

Vera.

Sej sim že keršen takó, de imam v Tebe, o Bog! verovati, de imam Tvojiga Sina Jezusa poslušati in po Tvoji volji živeti.

Kar so moji kerstni botri záme obljubili, zdaj sam spoznati hočem.

Verujem v Tebe, o Bog! Ti si

nebo in zemljo vstvaril; Ti za vse skerbiš in vse ohraniš.

Verujem v Tebe, Jezus Kristus! Ti si Sin vsegamogočniga Očeta. Ti si doli na zemljo prišel, si bil rojen iz Marije Device, in si bil nar boljši in nar pobožniši otrok. Kader si bil trideset let star, si jel ljudi učiti, jim praviti, kako morajo po volji Tvojiga nebeškiga Očeta živeti. — Ljudje pa Ti niso hotli verjeti, niso hotli dobri biti, kakoršne si jih Ti narediti hotel; — ne de bi Te slušali, so Te še na križ pribili. — Na križu si umerl, in si bil potem v grob položen. Tode tretji dan si spet iz njega vstal, si spet živ k Svojim učencam in prijatlam prišel, in čez štirdeset dni si šel spet k Svojimu Očetu v nebesa. Tvoji učenci in prijatli so Te vidili, ko si v nebesa šel. Prišel pa boš spet, prišel boš v oblakih neba, sodit vse, žive in mertve.

Verujem v svetiga Duhá. Sveti Duh je tretja božja oseba (persona). Sveti Duh je Bog, kakor Bog Oče, in kakor Bog Sin. Sveti Duh mora vse razsvetliti, ki v Boga in Jezusa Kristusa verovati hočejo. Sveti Duh je aposteljne razsvetlil in poterdil. — Zató so šli po vsim svetu, in so povsod ljudem pravili, de morajo verovati v Jezusa, kateri je od smerti vstal.

Verujem v keršansko cerkev. K keršanski cerkvi se štejejo vsi, ki so keršeni, in v Jezusa Kristusa verujejo. Za keršansko cerkev skerbí Jezus Kristus; in vsi, ki so v keršanski cerkvi, se morajo med sabo ljubiti, si pomagati, in eden za družiga moliti.

Verujem, de Bog grešniku odpusti, če se svojih grehov kesá, in se poboljša.

Verujem, de bodo vsi mertvi spet vstali. Jezus Kristus jih bo oživil. Oni bodo iz grobov vstali, in ne bodo več umerli. —

Verujem, de je večno življenje. Kjer je Bog in Jezus, tam je večno življenje. Vsi, kateri na zemlji dobro in pobožno živé, bodo prišli v večno življenje, in bodo imeli večno veselje.

O Bog, pomagaj mi, de bom v ti veri živel, in v ti veri umerl. — Amen.

Darovanje.

Kruh in vino povzdiguje zdej mašnik na altari k Tebi, o Bog! in moli za se, za vse, ki so v cerkvi pričujoči, in za vse kristjane, ki še živé, ali so že umerli.

Tudi jest z mašnikam k Tebi vpijem: Pogledj dopadljivo na tó, kar Ti darujemo! Naj nam toliko pomaga, de bomo večno življenje zadobili. — Pa tudi sebe samiga se Ti darujem, o Bog! — Ti si dal vse, kar koli imam! — Tebi hočem služiti z dušo in s telesam. Ogi-bati se hočem vsiga hudiga, in le

dobro delati. — Vse svoje življenje Tebi izročim. — Dobro, pobožno hočem živeti, in rad umreti, kakor hitro bo Tvoja volja! Amen.

Sanktus.

Svet si Ti, o Bog! Sveti bi imeli biti vsi ljudje — svet bi imel tudi jest biti.

Brez prenehanja Te, o Bog! hvalijo in časté vsi angeli v nebesih. Tudi jest hočem z nebeškimi angeli peti: „Svet, svet, svet si Ti, o Bog!“ ter si vsak dan prizadevati, de bom svet — de bom čist vsiga hudiga, de bom vse hudo sovražil, in me bo le to veselilo, kar je dobro! Amen.

Pred povzdigovanjem.

Vse ljudi, o Bog! Ti ljubiš. Iz ljubezni si nas vse vstvaril; vsi smo Tvoji otroci; — vsi smo zato vstvarjeni, de bi enkrat pri Tebi v nebesih skupej sprišli. — Jest bi ne bil dober otrok, ko bi tudi vsih ljudi ne ljubil. — Jezus, Tvoj Sin, je djal: „Ljubite se med saboj, kakor sim jest vas ljubil“. — De, on je pač resnično vse ljubil; — On je za vse umerl, in zdej se bo na altarji spet za vse daroval. O Bog, usliši mojo molitev! Za vse hočem moliti. — Stori, de bodo vsi ljudje dobri, in daj vsim, kar koli potrebujejo! Daj lačnimu kruha, bolniku zdravje, žalostnimu spet veselje! —

Blagoslovi moje starše! Daj jim še dolgo živeti, in poverni jim vse, kar koli záme store.

Blagoslovi moje učenike! Ti sam jim vdihni, kaj nej me učé, de bom dober otrok postal.

Blagoslovi vse, kateri me ljubijo, in mi dobro delajo! — Sej imaš vse! — Poplaščaj dobrim ljudem, ki jim nič poverniti ne morem!

Daj, de se bodo vsi bratje in sestre med sabo ljubili, ter dobro in mirno skupej živeli.

Bodi Oče sirotam, in daj, de bogati siromakov zapustili ne bodo.

Ne pripusti, de bi otroci hudobni, nepokorni in malopridni bili, temuč pomagaj meni in vsim otrokam, de bomo takó dobri, kakor je bil Jezus, de se nam bo dobro godilo, in de k Tebi v nebesa pridemo! Amen.

Med povzdigovanjem.

Pred Tabo, o Jezus! na tla padem. Zdej si na altarji pričujoč! — Kruh je spremenjen v Tvoje telo. — Bodi mi milostljiv! — Usmili se me! — Pomagaj mi takó živeti, de Te bom enkrat v nebesih vidil!

Svojo kri si za nas prelil! V kelhu je zdej Tvoja sveta kri. — Tebi hočem živeti! Tebi hočem umreti! Tvoja kri naj me očisti vsiga hudiga!

Po povzdigovanju.

Zdej le náte, terpéči Jezus! misliti zamorem. — O, Ti si bil takó dober, in vender so ti ljudje toliko hudiga storili! — Ti si se z vsakim tako prijazno pogovarjal, si tolikerim pomagal, bolnike ozdravljaj, slepim pogled dajal, in mertve oživljaj; in venderle si mogel toliko terpeti! — O vidim, kakó te z vervmi vežejo, kakó Te zasramujejo in po obrazu bijejo! Vidim, kakó Te bičajo, Ti krono iz ojistriga ternja na glavo devljejo, in potem težki križ nakladajo! Vidim, kakó obleko s Tebe tergajo, kakó se na križ uležeš, de bi se na rokah in nogah nanj pribiti dal! — O, kakó velike so mogle pač bo-

lečine biti, ki si jih terpel! — In vender si takó poterpežljiv; vender Te nihče tožiti ne sliši; vender odpustiš ljudem, ki so takó hudobni proti Tebi biti zamogli. — Na križu zdej visiš, in še na križu Te zasramujejo; pa tudi še zdej si poterpežljiv, in ostaneš poterpežljiv, dokler Svoje glave ne nágneš, in umerješ.

O moj Jezus! sram me je pred Tabo; Ti si bil v naj večih bolečinah toliko poterpežljiv, in jest sim takó naglo na druge otroke hud! Ničesar nocem prestati, ničesar preterpeti! — Zanesi mi, o moj Jezus! Hočem se poboljšati, in nikoli več hud ali jezin biti. — Gotovo nočem nič storiti, karkoli mi bodo rekli, de je greh. — Ker so ljudje greh delali, zató si mogel toliko terpeti. — Na Tvoje terpljenje in Tvojo smert hočem misliti, kader me bo kak človek k hudimu zapeljati hotel. — Ne bom se dal zapeljati, temuč hočem dober osta-

ti; sej si Ti zató umerl, de bi jest dober bil, in se enkrat pri Tebi v nebesih veselil! Amen.

Spomin za mertve.

Tudi záme bo prišel čas, de ne bom mogel več v cerkev hoditi, več ne pri sveti maši biti. — O mi vsi moramo iti s te zemlje; — in kader bomo umerli, se nam bo le tedej vekomej dobro godilo, če bomo prav lepo živeli!

O moj Jezus! bodi mi milostljiv, kader bom mogel umreti; in bodi milostljiv tudi vsim, ki so že umerli! — Odpusti jim njih grehe! Vzemi jih v nebesa. Daj jim večni mir in večno zveličanje! Amen.

Oče naš.

Nisi le umerl za nas, o Jezus! temuč si nam tudi vse povedal, kar nam gré vediti, de zamoremo dobri postati. — Takó si nas tudi učil, kako imamo moliti. Hočem zdej torej takó moliti, kakor si nas Ti učil.

„Oče, Oče vsih ljudi, kateri si v nebesih, in skerbiš za vse svoje otroke! le Ti bodi naše veselje, in daj, de Te bomo, o Oče! vedno bolj spoznali. — Daj, de bomo jest in vsi ljudje prav dobri, in daj nam vsim takó pobožno živeti, de bodo vsi, ki še niso dobri in pobožni, po naših zgledih k dobrimu in pobožnimu življenju spodbodeni in oveseljeni. — Meni in vsim ljudém nikoli pozabiti ne daj, de imamo enkrat vsi v nebeško kraljestvo priti, in že tukej na zemlji nam daj vsim v enim kraljestvu skupej živeti — v kraljestvu čednost — v takim kraljestvu, v katerim eden dru-

ziga k dobrimu spodbada, in si vsak prizadeva, kolikor je nar bolj mogoče, dober in pobožin biti!“

„De, Oče, Tvoja volja naj se zgodi! Zató nam pomagaj, de bomo vsi delali, kar ti hočeš! Tvoje angele v nebesih to veseli, de zamorejo Tvojo voljo spolnovati; — to nej bo tudi naše veselje na zemlji“.

„Naš vsakdanji kruh nam dans daj! Daj nam vse, kar koli potrebujemo, svoje življenje ohraniti; in kjer koli kaki lačin joka, ga Ti nasiti!“

„Oj, Oče! dostikrat nismo Tvoji dobri otroci! Že veliko — veliko napak smo storili! — Odpusti nam, odpusti nam naše dolge! Tudi mi hočemo z družimi ljudmi prav dobri biti, hočemo vsim odpustiti, ki so nam kej hudiga storili, ali nam bodo kdej v našim življenji kej hudiga storili!“

„Pomagaj nam, Oče! in odverni vse od nas, kar koli bi nas k hudimu zapeljati utegnilo! — Ne daj

nam v potrebo in revšino priti, in zlasti nas reši od greha; zakaj le greh človeka prav revniga in nesrečniga dela“.

„De, Oče, to naj se zgodi! — Upamo to od Tebe zadobiti, ker si Ti naš Oče!“ Amen.

Obhajilo.

Mašnik pred altarjem se zdej pač lahko v sercu veseli; — Jezus Kristus pride v njegovo serce! — O ko bi bil pač zdej jest ta mašnik! Tedej bi Jezus tudi k meni prišel, in bi tudi meni prinesel nove moči, de bi zamogel dober otrok ostati!

Tebe, o Jezus! poželim. Jest sim slab otrok, in prav potrebin, de me poterdiš. — Pridi k meni, in ostani pri meni! — V svojem sercu Ti bom prostora naredil! le sam Ti boš v mojim sercu prebival! — Le sam ti boš moje veselje; Tebi samimu se hočem voditi dati!

na Tebe samiga hočem gledati, in samo Tebe slušati!

O pridi, moj Jezus! in skleni se z menoj. — Če boš Ti pri meni, takrat bom dober otrok; takrat me boš ljubil, in bom Tvojimu nebeškemu Očetu dopadel. — Tak otrok bi bil jest rad, ker tak otrok bo enkrat s Teboj v nebesih sklenjen! Amen.

Blagoslov ali žegen.

Kakor je zdej mašnik roko stegnil, vse, ki so v cerkvi, v Tvojim imenu, o Bog! blagosloviti; takó tudi Ti svojo blagoslovečo roko čez nas vse raztegni! — Brez Tvojiga blagoslova vsi nič ne premoremo! Ako nas Ti blagosloviš, nam je vsim pomagano!

Bog Oče, Sin, in sveti Duh, blagoslovi nas! — Blagoslovi nas Oče! de vedno Tvoji dobri otroci ostanemo! — Blagoslovi nas Jezus Kristus, Sin božji! de homo Očetu

pokorni, kakor si bil Ti! Iz pokoršine do Očeta si na križu umerl! — Blagoslovi nas, sveti Duh! de bomo taki otroci postali, kakoršin je bil Jezus Kristus.

Blagoslovi, o Bog! vso zemljo in vse ljudi! — Daj vse rasti, kar koli potrebujemo! — Potolaži ali odžali vse, ki se ravno jokajo! — Daj, de se bodo vsi poboljšali, ki zdej še niso dobri! — Daj, de se bomo vsi med sabo ljubili, in kakor dobri ljudje umerli! Amen.

Po sveti maši.

Stori, o Bog! de mi bo to prav koristno, ker sim bil spet pri sveti maši. Sveta maša naj bo vez, ki me vedno terdneji k Tebi, o Bog! in k Tvojimu Sinu Jezusu privezuje; sej mi sveta maša ne stavi kej drugiga pred oči, kakor Jezusovo smert na križu. — Kadar pa Jezusa na križu umirati vidim, si

moram misliti: „de si Ti, o Bog! naj boljši Oče. Tako zeló svoje otroke ljubiš, de mora Jezus umreti, tim Tvojim otrokam pomagati. — O, kdor Tebe sluša, kdor se Tvoji roki voditi da, temu se bo gotovo vekomej dobro godilo!“

De, kdor se Tvoji roki, o Oče! voditi da, ga pelješ tje, kjer si Ti sam, in kjer je večno veselje. — Oče! po Tebi stegam svojo roko; pelji tudi mene nevedniga otroka v Svoje nebesa! Tebe hočem ljubiti, Tebi pokorin biti; in to hočem delati, kar mi Tvoj Sin Jezus pravi, ki me bo tudi v nebesa peljal.

Tega ti ne obljubim le za zdej, ker sim ravno v cerkvi, ampak povsod, kjer koli bom, hočem takó živeti, de me boš zamogel enkrat v Svoje nebesa peljati!

Blagoslovi me, Oče! Blagoslovi me Jezus! Prav velikrat hočem spet

k sveti maši priti, de bom vselej
spet v dobrim poterjen, in bom to
spolniti mogel, kar sim zdej sklenil!
Amen.

III. Molitve pri spovedi in pri svetim obhajilu.

1. Molitve pri spovedi.

(Če se prav spoveš, moj otrok! in se potem poboljšaš, ti bo vse odpušeno, kar koli si hudiga storil. — Kesaj se pa svojih grehov ne le samo z ustmi, ampak tudi v sercu ti mora prav žal biti zavolj njih! — Pri spovedi bodi odkritoserčín, in zaupaj v Boga! — Jezus Kristus je tudi za tvoje grehe umerl; zavolj Jezusa Kristusa bo nebeški Oče tudi tebi odpustil.)

Obtoženje.

Hudo sim delal, že kot otrok sim grešnik postal; tode dalje nočem več hudiga počenjati; nočem grešnik ostati! — Vstati hočem in

spet iti k svojimu Očetu, na kateri-
ga večkrat mislil nisim, kateriga sim
dostikrat celó pozabil! O ko bi bil
pač slušal nauke, ktere so mi da-
jali, bi ne bil grešnik postal! Ko
bi bil to delal, kar so mi od Je-
zusa pripovedovali, bi me nebeški
Oče še zdej takó ljubil, kakor je
Jezusa ljubil! — Tode zapeljati
sim se dal; sim raji hudo kot do-
bro delal; nisim mislil, de me to,
kar je hudo, kar je greh, ne more
srečniga storiti. — Zdej še le to
spoznam; — ker sim hudo delal,
mi tudi ni več dobro pri sercu. —
Storiti pa hočem, de mi bo spet
dobro. Sej je moj Oče v nebesih
dober Oče. Kader bo vidil, de se
hočem poboljšati, mi bo gotovo od-
pustil. — In hočem se poboljšati,
ter se svojih grehov spovedati; —
hočem se jih prav spovedati, in
serčno kesáti. —

Klicanje svetiga Duha.

K temu mi moraš pa Ti, o Bog! pomagati. Sej ne morem brez Tvoje pomoči ničesar dobrega storiti. Ti pa tudi rad vsim otrokam pomagaš, ki se poboljšati hočejo, in Te pomoči prosijo. — „Moj nebeški Oče bo vsim dobrega duha dal, kateri koli ga zanj prosijo.“ — Takó je Jezus rekel, in ker je vse res, kar koli je Jezus rekel, Te prosim, Oče, dobrega duha — Te prosim Tvojiga svetiga Duha! On me mora razsvetliti, de bom grehe, ktere sim storil, prav spoznal, in se jih skesal; Tvoj sveti Duh me mora poterčiti, de se bom poboljšal!

Jest se imam rad za boljiga, kakor sim. Zmérej mislim, de nisim dosti hudiga storil, in prav nerad povém, de sim grešnik. — Pomagaj mi, o sveti Duh! de bom prav spoznal, kakšín de sim, in bom

poln sramovanja in kesanja povedal,
de sim grešnik!

Spraševanje vesti.

De, vediti moram, kakšin de sim. Če tega ne vém, se tudi popboljšati ne morem. — Spoznati moram, de nisim takó živel, kakor bi bil živéti imel. Če tega ne spoznam, tudi moj sklep, boljši živeti, kot sim dozdej živel, resničin biti ne more.

Pomagaj mi, sveti Duh! Zdej hočem čez svoje življenje misliti; hočem svojo vest sprašati; hočem poiskati vsih grehov, ki sim jih storil; — hočem se spoznati, kakor me Bog, ki vse vé, karkoli sim storil, pozná. —

(Pomišljuj torej, ljubi otrok! Pomisli, kakó si domá, v šoli in v družih krajih živel. — Misli na to, kar so ti starši že večkrat prepovedali, ali k čimur so te že večkrat priganjali. Misli na maliga Jezusa in prašaj se, ali si bil tudi ti takó pridin in bogaboječ, takó pokorin in pobožin, takó tih in mirin, kot je bil On?)

Kesánje in žalovanje.

Sram me je, k Tebi pogledati, o Bog! — Toliko sim storil, kar Ti gotovo ni všeč! — Ti si mi tako dober Oče, jest pa sim Ti bil le nepokorin! — Toliko mi je bilo že od Jezusa povedaniga, ali jest si nisim resnično prizadeval, tak biti, kakoršin Jezus! — Starši in drugi ljudje so mi že toliko dobrih naukov povedali; tode na te nauke nisim mislil — sim precej spet storil, kar mi je bilo že tolikokrat prepovedano!

O, de bi pač nikoli grešil ne bil! — Oče v nebesih, poglej doli náme! Glej, kesám se, in žal mi je zavolj vsiga, kar koli sim hudiga storil! K Tebi povzdigujem svoje roké, in Ti obljubim, se gotovo vsiga hudiga varvati, in se gotovo poboljšati! — O Oče! odpusti Svojimu otroku. — Jezus Kristus je za grešnike na križu umerl; odpusti mi zavolj Jezusa Kristusa!

Nič več ti nočem nepokorin biti,
in hočem takó živeti, de me boš
Ti vesel! Amen.

(Zdej pojdi, ljubi otrok! ter se spověj svojih grehov. Ne bodi boječ! Glej, tvoj angel varh gre s taboj, in veseli ga, de se svojih grehov spoveš. Le greha se moraš bati, spovedi pa čisto nič ne. Le pojdi tje, spovednik ti porečejo: „Ker se svojih grehov kesáš, in se poboljšati hočeš, zdej te ima Jezus, otroški prijatelj, spet prav rad; On te na svoje naročje vzame in te blagoslovi!“ — Ljubi otrok, bodi vesel, de se lahko spoveš! Po spovedi boš spet dober otrok postal; takó čist in tako dober lahko postaneš, kakor si bil precej po svojim kerstu.)

Po sveti spovedi.

O kakó Te pač zahvalujem, Oče v nebesih, de si mi moje grehe odpustil. V Tvojim imenu me je mašnik grehov odvezal; in zdaj sim spet prav vesel, takó vesel sim, de že davnej nisim bil takó. — Moji grehi so mi odpušeni! — De,

Ti, o Bog! si tisti Oče, od kteriga je Jezus pravil; Ti si tisti Oče, ki gre zgubljenimu sinu naprot, in ga prav prijazno in ljubeznjivo spet sprejme. — Zgubljeni sin sim bil jest; Ti si mi pa sam pomagal, de sim se mogel spet k Tebi verniti; in ko sim k Tebi prišel, me nisi od sebe pahnil, kakor sim si zaslužil, marveč si me prijazno in ljubeznjivo sprejel; Ti si mi prizanesel, de dostikrat nisim náte mislil; moje grehe si mi odpustil!

O dobri in ljubeznjivi Oče! Nikoli več Te ne bom pozabil. Zdej vém, kaj de se z menoj zgodi, če Te pozabim! skusil sim, de na hudobne pota zajdem, če se ne dam Tebi voditi! — Zdej pa hočem za vselej Tebi pokorin otrok postati; kjer koli bom, povsod bom sam sebi rekel: „Bodi dober in pobožin! Tvoj Oče te vidi — tisti Oče, ki ti je grehe odpustil, in kterimu bi ne moglo dopasti, ako bi spet hudobin biti, spet grešiti hotel“.

— Tako hočem sam sebi reči, hočem prav pogosto proti nebesam pogledovati, de bom vedno spet náte mislil, 'dobri Oče! — Prav pogosto in rad hočem moliti, in nikamur ne iti, kjer bi utegnil zapeljan biti.

O Oče! kakor si mi odpustil, takó mi tudi pomagaj, de bom mogel dober otrok ostati. Amen.

2. Molitve pri sv. Obhajilu.

{Prav imenitno je in prav potrebno, moj otrok, de telo Jezusa Kristusa prav vžiješ. — Kdor tega svetiga telesa ne vžije prav, ali kdor ga po ne vrednim vžije, temu to ne prinese življenja, ampak smert; ne blagoslova, ampak kazen. — Misli na Jezusovo terpljenje in Njegovo smert, in vžij Njegovo rešnje telo s čistim sercam, poln ponižnosti in kesánja, poln hrepene nja, z Njim se skleniti, ter z Njim sklenjen ostati.)

Pred svetim Obhajilam.

Tvoje sveto telo, o Jezus! bi rad zdej prav vredno prejel! — Po Tebi bi bil rad poterjen k vse-mu, kar je dobro! — S Taboj bi se rad popolnoma sklenil, takó, de bi bilo moje življenje ravno tako, kakoršno je bilo Tvoje.

Náte, terpéči in umirajoči Jezus! hočem torej misliti. Predin si šel od Svojih učencov, ter si Se v terpljenje in smert podal, si jim Svoje telo v podobi kruha jesti dal. — Dal si Svoje Telo v spomin Svoje smerti.

Na križ hočem svoje oči povzdigniti, in Tvojo smert preišljevati. — Nihče ni ljudi takó zeló ljubil, kakor Ti. — Iz nebes si prišel, in si na križu umerl — iz ljubezni do ljudi. — Tavžentero bolečine si preterpel — le zató, de bi Ti ljudje verjeli, de bi se poboljšali, in v nebesa prišli. — O, takó nedolžno kakor Ti, nihče ni

terpel! — Dokler si pri ljudeh na zemlji bil, si jim le dobro, in prav veliko dobriga delal, in vender si mogel terpeti, in še toliko terpeti! So Te bili in zasramovali; bičali (gajžljali) in s ternjem kronali; težki križ so Ti naložili; so te nanj z žebliji pribili; in ko si na njem visel, Ti niso ničesar dali, s čimur bi si bil žejo ugasiti zamogel! —

Vse to si poterpežljivo za nas terpel! — O moj Jezus! kdo bi neki pozabiti mogel, kakó zeló si nas ljubil! — Tvoje ljubezni ne bom nikoli pozabil! V spomin Tvoje smerti hočem zdej Tvoje sveto telo prejeti!

Ali sim pač tudi vredin, Tvoje sveto telo zavžiti? — Čisto mora biti serce, v katero Ti priti hočeš. — Svojim učencam si nogé umil; očisti tudi mene mojih grehov! — Serčno mi je žal zavolj mojih grehov; sovražim jih in si hočem vse prizadjati, de jih nič več ne bom storil!

Kdor Tvoje telo vredno prejeti hoče, mora ljubiti, kakor si Ti ljubil. — Oj, v mojim sercu pa je takó malo ljubezni! Hitro sim hud na druge; tudi sim že druge sovražil, ali sim jim bil nevošljiv! ali če mi kdo kaj žaliga stori, ne morem preterpeti. — O moj Jezus! če takšni ostanem, kakoršini sim zdej, Tvojiga telesa ne smem zavžiti! — Tode nočem dalje tak ostati! — Ljubiti hočem, kakor si Ti ljubil! Takó poterpežljivo hočem vse prestati, kakor Ti! — Boli me, de še ne ljubim takó kot Ti, de še nisim takó poterpežljiv, kakor si Ti!

Pridi, o Jezus! in poterdi me. Odpusti mi moje grehe, in daj mi Svojo milost ali gnado, de ne bom več grešnik postal!

V Tebe, o Jezus! verujem. Ti si Sin božji in moj Odrešenik! Tudi záme na križu visiš!

V Tebe, o Jezus! verujem. Pod podobo posvečeniga kruha si pri-

čujoč. Svoje telo mi daš, sam prideš k meni, moja dušo poterdit!

V Tebe, o Jezus! upam. Daš mi Svoje telo; torej mi boš tudi večno življenje dal, in kader bo prišel poslednji dan, boš tudi moje telo zopet oživil.

Tebe, o Jezus! ljubim. O, Ti si me že ljubil, predin sim bil rojen, si bil že záme umerl. — O Jezus! Tebi izročim vse svoje serce. Le pri Tebi hočem veselje imeti, le Tebe ljubiti, le Tebe ponesnemat.

Pridi, o Jezus! in skleni Se z menoj. — Če boš Ti pri meni, bom gotovo dober otrok; in zató moje serce po Tebi hrepeni, ker bi bil rad dober otrok!

Pridi, o Jezus, in prebivaj v mojim sercu! — Kjer Ti prebivaš, tam je blagoslov in vse dobro. — Tvojiga blagoslova potrebujem, de bi mogel biti kakor Ti.

Gospod! nisim vredin, de greš pod mojo streho! — Res de, ni-

sim vredin; ali nikar ne glej mojih grehov, glej le moje skesano serce, glej moje hrepenenje po Tebi!

Tvoje telo, Jezus Kristus! naj poterdi in váruje mojo dušo, de pride v večno življenje! Amen.

Po svetim Obhajilu.

Zdej je Jezus pri meni! Tudi meni je dal Svoje telo v jed, kakor Svojim učencam! — Tudi jest sim smel priti k Njegovi mizi, akoravno čisto kar vredin nisim bil! — O Jezus! Tebe molim. O Jezus! Tebe hočem hvaliti celo svoje življenje.

Ne pomanjkuje mi zdej več moči in terdnosti k dobrimu. Jezus je pri meni, kteriga le to, kar je dobro, veseli, ki vsim rad pomaga, kteri želé dobri biti. Pomagaj mi, o Jezus! de me ne bo družiga nič več veselilo, kot to, kar je dobro; pomagaj mi, de bom v vsih rečéh Tebi enak postal.

De, Tebi, o Jezus! hočem v vsih rečéh enak postati. — Náte hočem misliti, od Tebe govoriti in naj raji od Tebe kej slišati. — Dobro, pobožno dete si bil Ti od mladosti, vsi ljudje so se nad Taboj veselili. — Tebe hočem posnemati in odslej

takó živeti, de se bo tudi od mene moglo reči, de sim dober otrok. — Svoje starše hočem spoštovati in ljubiti, in njih opominovanja nočem nikoli zametvati.

Ti, o Jezus! celo Svoje življenje nisi družiga delal, kakor to, kar je Tvoj Oče v nebesih imeti hotel. — Tebe hočem posnemati, Boga hočem takó ljubiti, kakor si Ti Njega — Svojiga Očeta ljubil. Kar mi boš Ti rekel, de Bog hoče, to bom odslej gotovo vselej storil. — Nikjer več Tvojiga Očeta pozabiti nočem. Kakor On vedno náme z nebes doli gleda, tako hočem tudi jest prav pogosto k Njemu kviško pogledati, ter vselej spet skleniti, le Njemu pokorin biti, vedno Njegov dober otrok ostati.

Ti, o Jezus! si vse ljudi ljubil — Ti si jih bolj ljubil, kakor brat brata ljubiti zamore. — Otroke in odrašene si prav rad imel; bolnim in žalostnim si pomagal; tudi grešnikom si bil usmiljen in dober;

— poslednjič pa si za vse umerl, in v spomin svoje smerti daš vsim Svoje telo v jed. — Tebe hočem posnemati, o Jezus! — Ljubiti hočem tudi jest vse ljudi — naj pred svoje starše, brate in sestre, in potem vse, ki so zraven mene; — vsim hočem prav dober in prijazen biti; — revnih otrok ne bom zaničeval, temuč jih hočem obžalovati, in starše prositi, de jim bom smel kej podeliti; — kjer koli bom mogel kakimu človeku kaj postreči, tega ne bom opustil; — in če ravno mi ljudje ne bodo dobri, jih hočem vender le ljubiti, in ne hudih besedi čez nje govoriti. — Takó hočem ljubiti, zakaj ako ne bom tako ljubil, Ti, o Jezus! v mojim sercu ostati ne moreš.

Moraš pa, o Jezus! v mojim sercu ostati! — S Tabo, ki si mi zde j Svoje sveto telo dal, s Tabo hočem sklenjen biti. — Ničesar nočem počenjati, kar bi Tebi in Tvojimu nebeškemu Očetu ne dopadlo,

in ljubiti hočem vse, kar koli Ti ljubiš! — Grehe si mi odpustil, in zdej si spet k meni prišel, me vnovič k vsimu dobriemu poterdit. O, gotovo se hočem zdej sleherniga greha varovati! Več nočem tako prešerin in tako nepremišljen biti, kakor sim bil pred; — nič več nočem pozabiti, koliko si záme terpel, in zakaj si záme terpel! — K Tebi bi imel jest priti v večno življenje. — Zató si záme terpel; zato si mi zdej Svoje sveto telo zavžiti dal. Vžitje Tvojiga telesa me ima peljati v večno življenje. — Nisim zató rojen, de bi se le na zemlji veselil; ampak rojen sim, de bi se enkrat pri Tebi v nebeškim veselji veselil! — Odslej hočem sleherni dan takó živeti, de bom mogel enkrat v to veselje priti. — Vsako jutro, kadar vstanem, si hočem takóle misliti: „Spet ti Bog da en dan, de bi se pripravljaj za večno življenje“.

Nikoli nočem pozabiti, za kaj de sim vstvarjen! — „De bi večno živel, in sodnji dan od mrtvih vstal!“ — Ti, o Jezus! ki si zdaj pri meni, Ti mi boš dal večno življenje, Ti me boš spet od mrtvih obudil! — Ostani pri meni in potrdi mene, slabiga otroka! Ko bi spet grešiti hotel, me spomni, de sim za večno življenje vstvarjen, in de ne smem družiga delati, kakor kar me po smerti gotovo v večno življenje popelje! —

Tebi, o Jezus! se popolnoma izročim. — V Tebe verujem! V Tebe upam! Tebe ljubim in s Tabo hočem sklenjen ostati. — Zdej hočem iti in živeti, kot naj boljši otrok; tako hočem živeti, de bo vsak vidil, in reči mogel: „de sim s Tabo sklenjen.“ — Pri Tvojih nogah, o Jezus! klečim. — Blagoslovi me, de ne bom nikoli nehajal s Tabo sklenjen biti! Amen.

IV. Posebne molitve.

1. V Gospodove praznike ali godove.

K Bogu Očetu.

Vsigamogočni Oče, dobrotljivi Bog! kakó Te bom vrédno zahvalil za toliko in tako velikih dobrot, ktere sim že v malo letih svojiga življenja od Tebe prejel! Po Svoji neizrekljivi usmiljenosti si me iz nič vstvaril in si milostljivo dodelil, de sim pri svetim kerstu kristjan postal. Dal si mi prav ljubeznjive starše, unete učenike, ljube brate in sestre, dobre prijatle in znance, ki mi življenje prav prijetno delajo. Mojo dušo si z umam prelepo

obdaril, in si položil v moje serce nagib k delavnosti; de bi po izgledu svojih staršev in po nauku učenikov um prav obračal, in v prid ali korist ljudi pridno delal. Iz koliko telesnih in dušnih nevarnost si me že otel, in kako prečudno si me ohranil in varoval! Moj jezik ne premore vsih dobrot izgovoriti, ktere si mi, o Bog! že v mojih otročjih letih skazal. V prah padem pred Tabo, o predobrotljivi Bog! ter Te hvalim in častim za vse, kar koli si mi podelil, kot svojiga Očeta, Varha in Odrešenika, kot mogočniga, velikiga in dobrotljiviga Boga! Tudi v prihodnje mi ne vzemi Švoje mile roke, meni revnimu, slabimu grešnimu otroku; de bom vselej po Tvojih zapovedih živel, vedno hvaležno in veselo náte, Vsigapričujočiga, mislil, in Te še le po tem v večnosti za vso Tvojo dobrotljivost hvalil! Amen.

K Bogu Sinu.

V rojstni dan Jezusa Kristusa.

(O božiču.)

Hvala, velika hvala bodi Tebi, o Jezus! za vse dobrote, ki si jih meni in vsim ljudem po Svojim včlovečenju in rojstvu skazal. Oj, ko bi Tebe ne bilo na svet, bi nihče ne mogel v nebesa priti; Ti si nam jih torej odperl, ter pot pokazal, po kateri moremo vanje priti.

O, de bi pač zvesto po Tvojih naukih in zgledih ravnal, de bi s pripomočki, ki si mi jih k izveličanju podelil, pridno delal, in zdej tako krepostno ali pobožno živel, de bi enkrat izveličan bil! Iz celiga serca Te prosim za to milost ali gnado, ter pred Tvoje jasli poklekнем. Sej je dans tisti dan, ko si Se nam kot nedolžno dete v največi revšini pokazal, nas opominjati, de nej brez straha pred Te-

be stopimo, in hrepeneče vse dobro od Tebe sprosimo.

Usliši torej, o nebeško dete! mojo prošnjo, in daj, de bo veselje, ktero so angeli pri hlevu, v katerim si bil rojen, odrešenja potrebnim ljudem oznanovali, tudi moje serce napolnilo, in de neskončno zasluženje Tvojiga prihoda záme zgubljeno ne bo. Amen.

V svetim postnim času k Jezusu križanimu.

(Rad glej kviško k Jezusu na križu. Iz ljubezni do nas je On umerl; in ker je On umerl, je nebeški Oče ljudém odpustil. Zdej vsi ljudje k Očetu v nebesih lahko pridejo! — Veliko hvaležnosti si zató Jezusu dolžan, in veliko se lahko od Njega, križaniga, učiš. Zatorej poklekni in moli:)

Terpeti in na križu moraš umreti, o Jezus, in si vender takó dober in takó nedolžin! Pa sej vém, zakaj terpiš. — S Svojim terpljenjem in s Svojo smertjo si meni in vsim

ljudem nebesa spet odperl. — O, kdo bi Te ne ljubil! — Ti si umerl, de bi mi večno pri Tebi v nebesih živeti zamogli. — Umerl si, de bi dalje ne dvomili, de nam prav dobro hočeš — de nas bolj ljubiš, kakor Svoje lastno življenje.

De, Ti si naš naj bolji prijatelj! Za otroke in odraslene, za vse ljudi si Ti umerl. — Kdor Tebe posluša, kdor dela, kar mu Ti praviš, bo prišel v večno življenje, kakor si Ti s križa v nebeško veselje Svojiga Očeta prišel.

Pred Tvojim križem na tla padem, in jokal bi, ako pomislim, koliko si mogel Ti, nedolžni, terpeti! — Šest ur si na križu visel! Šest ur si poterpežljivo neštevilno bolečin terpel!

O moj Jezus! zahvalim Te za vse, kar koli si terpel; in pod Tvojim križem resnično sklenem: „de se hočem vsiga hudiga ogibati, in tak otrok postati, de bom Tebi dopadel!“ — O ko bi bil greh delal,

bi bil Ti zastonj záme umerl! Ko bi bil jest hudobin otrok, bi ne mogel priti v Tvoje nebesa.

Pred Tvojim križem, o Jezus! se kesám vsiga, kar koli sim že hudiga doprinesel. — O! že tolikrat nisim mislil, kaj si Ti záme terpel, in zató sim bil hudobin postal. — Zdej pa terdno sklenem: „de hočem vedno náte misliti; le tje hočem hoditi, kjer bom od Tebe kej slišati mogel, in živeti hočem po tem, kar bom od Tebe slišal“. — Od rojstva noter do Tvoje smerti si bil dober otrok! Tak otrok tudi jest hočem biti; dobro hočem ljubiti in dobro delati, kakor si tudi Ti dobro ljubil in delal!

Morebiti se tudi meni ne bo dobro godilo na svetu. Morebiti bom mogel tudi jest veliko terpeti, kader bom velik. — Že zdej hočem reči, kakor Ti: „Oče naj se zgodi, karkoli je Tvoja volja!“ — V nobenim terpljenju me moj Oče v nebesih ne bo zapustil; On mi bo

pomagaj, de ga bom mogel prestat. — Ti, o Jezus! vse toliko poterpežljivo terpiš. Tako hočem tudi jest storiti, kader bom terpeti mogel. V terpljenji hočem prav pogosto náte misliti, in tako poterpežljiv biti, kakor Ti. — In če bodo kdej ljudje prav hudi náme, jim bom vse odpustil in jih ne bom sovražil, tudi ne bom nánje hud, temuč bom molil, kakor Ti: „Oče, odpusti jim!“

Jezus Kristus! daj mi moči k dobrimu. Odverni od mene vse, kar koli bi me zapeljati utegnilo; in akoravno bi se mi celo moje življenje ne godílo dobro, mi daj vender le náte misliti, in mi pomagaj, de bom mogel poterpežljiv ostati, kakor si bil Ti do konca Svojiga terpljenja poterpežljiv ostal! — Amen.

V praznik vstajenja Jezusa Kristusa.

(O veliki noči.)

Judje, Tvoji smertni sovražniki, o Jezus! so mislili, Bog vé kakó pametni de so bili, ker so grob, v kteriga so Tvoje mertvo truplo položili, s težkim kamnam zakrili, zapečatili, ter od vojakov varovati dali. Tode ukljub kamnu, pečatu in vojakam si živ prišel zmagovavno iz groba. Osramotil si torej nejevero in si očitno pokazal, de si več kot človek, de si Sin božji, ki si življenje, ktero mu je hudobija vzela, sam spet dati zamore! Kakor si pa Ti, o Jezus! vstal, tako bom tudi jest enkrat od mertvih vstal in ne bom večno v grobu ostal. O kakó tolaživna je ta rešnica! Že se veselim srečniga dneva, ko bom iz groba vstal. O de bi enkrat s Teboj, moj Odrešenik, k večnimu življenju vstal! Amen.

V praznik vnebohoda Jezusa Kristusa.

Danes, nebeški Odrešenik! si spet šel tje, od koder si prišel, k Svojimu in k mojimu Bogu, k Svojimu in k mojimu Očetu v nebesa si šel, de bi mi tam v Očetovi hiši stanovanje pripravil; zakaj Tvoja volja je, de, kjer si Ti, naj bodo tudi Tvoji dobri otroci.

Zatorej si hočem prizadevati, de bom vedno dober otrok, vse, kar je hudo ali greh, hočem sovražiti in se ga ogibati, kakor pekla; nasprot pa hočem dobriga delati, kolikor bom le mogel. O, poglej bom enkrat veselo umerl, ter na smertni postelji vpričnim prijatlam, kakor Kristus Svojim učencam, rekel: „Ne bodite žalostni, sej grem le k svojimu in k vašimu Očetu, k svojimu in k vašimu Bogu; in tam se bomo kmalo spet vidili, tam bo naše veselje še le popolnoma in naša združitev bo večna. Amen.

K Bogu svetimu Duhu.

V binkoštni praznik.

O sveti Duh! današnji dan si aposteljne razsvetlil, potolažil in poterdil; tudi mene si že pri svetim kerstu božjiga otroka naredil. — Daj mi zveličansko in otročjo bogaboječnost in ohrani jo v meni, de me bo od hudiga odvracala, in me v moji visoki časti ohranila. Napolni me z ljubeznijo do Boga in do bližnjiga! Uči me, kako imam Bogu in svojim predpostavljenim pokorin biti; pomagaj mi, kadar sim v nevarnosti, zapeljan biti; svetvaj mi, kadar dvomim; odžali ali potolaži me, kader me terpljenja stiskajo; spodbadaj me, kader mi pot čednosti pretežka prihajati hoče; stori moje serce za Tvoje navdihovanja občutno, podučljivo in pokorno! — O, potem bom tukej časno in tam večno pobožin in Bogu dopadljiv otrok. Amen.

Sveta Marija, Mati Božja!

2. V praznike Marije in svetnikov.

Na čast Marije, Jezusove matere.

(Spoštuj in časti, moj otrok! Mater Jezusovo in veseli se, kader njeno podobo pogledaš; zakaj ona je bila prav dobra in pobožna mati, in od nje se tudi lahko prav veliko dobriga naučiš. — Moli torej takole:)

Mati Jezusova! ti si moje veliko veselje. — Ti si prav dobriga otroka izredila in si bila prav dobra.

Nebeški Oče je vedil, de si ti prav dobra; zato te je mater Svojiga Sina zbral. — O, te je pač moglo veseliti, ko je angel iz nebes k tebi prišel in ti povedal, de boš mati Jezusova postala. — Tudi jest hočem prav dober biti, de bom tudi enkrat k angelam v nebesa priti mogel.

Ti si bila pa tudi prav srečna mati. — Dete Jezus, ki si ga iz

nebes dobila, je bilo naj boljši, naj pobožniši dete; prav rado te je imelo, in ti veselje delalo. — Tudi jest hočem tvoje dete Jezusa posnemati, svoje starše hočem ljubiti in ničesar delati, kar koli bi jih nevoljne storiti utegnilo.

Ti si na vse pazila, kar koli je Bog s tvojim detetam počel, in si vse v svojim sercu ohranila. Takó hočem tudi jest delati. Ne bom prešerin ali nepomišljen, temuč hočem na vse paziti, in vse ohraniti, kar koli bom dobriga slišal ali vidil.

Tode tudi ti, o dobra mati, si mogla veliko žalost doživeti. Tvojiga Sina Jezusa so hudobni ljudje križali. Koliko si mogla pač takrat terpeti! — In vender si šla tudi na kraj, kjer je mogel umreti. — Takó hočem tudi jest poterpežljivo prenašati, kader me terpljenja zadenejo.

Zdej pa ti je vekomej dobro. Zdej si pri svojim Jezusu v nebesih.

O sveta Marija, mati božja; prosi záme, de bom prav dober in pobožin, de bom tudi enkrat tebe in tvojiga Jezusa v nebesih gledal. Amen.

Na čast svetimu Jožefu.

Sveti Jožef, zvesti služabnik božji! ti si bil tako srečin, de si z Jezusam in Marijo skupej živel, in pri svoji smerti njuno pomoč imel. Tvoj izgled nej tudi mene močno spodbada, božjo voljo vselej na tanko in zvesto spolnovati, takó poterpežljiv, takó postrežljiv, tako prijazin biti, kakor si bil ti. Pokorsina do povelj božjih ali mojih staršev in učencov, ki so božji namestniki na zemlji, naj bo moje naj večí veselje, moje naj ljubši opravilo na zemlji. Sprosi mi od Njega, ki je bil enkrat tvoj rejeneč na zemlji (od Jezusa), pobožno življenje, srečno smert in

potem milostljivo sodbo, de Ga bom s tabo vred vekomej hvalil in častil. Amen.

Na čast vsim svetnikom.

Sveti, izvoljeni prijatli božji! ki ste svoje dni bogaboječe in pobožno preživeli, ter plačilo svojiga pobožniga življenja že zdej v nebesih uživata, koliko truda, koliko težav in vojskovanj ste si v svojim življenji na zemlji prizadjali, nezvenljivi nebeški venec (večno izveličanje) zadobiti! O de bi me pač vaš lep izgled spodbadal, de bi si za nebesa truda prizadjal, de bi božje zapovedi na tanko spolnoval, in tako pobožin bil, kakor ste bili vi na zemlji! Jest sim slab otrok, in pomoči potrebujem; tudi vi ste bili nekdej slabi ljudje, pa Bog vas je k dobriu poterdil. In zdej ste pri Bogu, ki vas močno ljubi, in vaše prošnje rad uslišuje.

Prosíte ga, de bi tudi meni dal moči in milosti ali gnade, Njegove sveti zapovedi spolnovati, in vas v vsih čednostih posnemati, de se bom po smerti z vami v Njem večno veselil. Amen.

3. Prosiyne molitve za otroke.

Za starše.

{Moj otrok! Bog ti pravi: „Spoštuj očeta in mater!“ — De, oče in mati sta tvoja najboljši prijatla na zemlji. O, njih serce ni v stanu nehati, tebe ljubiti! Zatorej jih tudi ti ljubi, in če hočeš pridin otrok biti, moli zánje.)

Za svoje starše, o Bog! hočem moliti. Sej zaslužijo, de zánje molim. Toliko morajo záme storiti, toliko skerbeti in toliko delati — in vender le — ako ravno se morajo zame truditi — vender me imajo takó radi.

Pač bi mogel vsak otrok svoje starše slušati! Starši nam vedno le dobro hočejo. Vse, kar koli nam povedó, nam le zato povedó, de bi nas dobre in srečne storili. Otroci bi imeli še le veseli biti, de nam starši povedo, kar je nam dobro,

ali nas srečne stori, ker sami tega ne vemo! In ko bi mi le po svoji volji delati hotli, bi zamogli prav nesrečni ljudje postati.

O Oče v nebesih! zahvalim Te, de si mi starše dal. — Kader svojiga očeta vidim, se spomnim, de si tudi Ti moj Oče; in kader vidim, kako močno me mati ljubijo, si mislim, de me tudi Ti ljubiš, ker si mi takó dobro mater dal. — **O**, daj mojim ljubim stáršem še prav dolgo živeti! Deli jim kruha in živeža: daj jim vedno kej zaslužiti, in blagoslovi njih dela!

Hočem jih slušati, hočem jih častiti in ljubiti. — Precej hočem storiti, kar koli mi porekó, in nikoli nočem biti svojeglavin ali hudobin, de bi zavolj tega mogli žalostni biti. Z lepim zadržanjem ali vedenjem in s pridnim učenjem jim hočem veselje delati. — Pri delu jim hočem pomagati; in kader bom velik, in moji starši že več ne bodo delati mogli, hočem jest zánje delati. —

O, to bom kej vesel, kader jim bom mogel poverniti, kar so záme storili! — Kader bodo postarali se, in oslabeli, jih hočem živiti in z vsem preskerbeti; vse, kar koli bom imel, bodo tudi moji starši imeli.

Takó hočem staršem hvaležin biti; tako hočem pokazati, de sim dober otrok. Kader umerjó, morajo z menoj prav zadovoljni biti. Ti pa, Oče v nebesih! daj, de bom jest in de bodo tudi oni takó dobri ljudje, de bomo v Tvoji hiši, v nebesih, spet skupej prišli! Amen.

Za bolne starše.

Ljubi Bog, poglej z usmiljenjem na mojiga bolniga očeta (ali na mojo bolno mater)! V Tvoji roki je življenje in smert, zdravje in bolezen. Ti raniš in ozdraviš. Ne morem jim pomagati, kakor koli bi jim rad pomagal; ne morem družiga, kakor svoje otročje prošnje k Tebi pošiljati. Polajšaj njih bole-

čine, blagoslovi ali žegnaj zdravila, vodi zdravnika, daj jim moči, de bodo svojo bolezen s keršansko poterpežljivostjo terpeli. **O** prav serčno te hočem zahvaliti, če ozdravijo. Tudi Ti obljubim, ljubi Bog! de hočem svojimu očetu (ali svoji materi), če k moji tolažbi spet ozdravijo, v prihodnje prav voljno pokorin biti, in v njih veselje prav dobro se vèsti ali zaderžati. Amen.

Za mertve starše.

O Vsigamogočni! čigar volja je bila, de moj ljubi oče (ali moja ljuba mati) že davnej v grobu počivajo: spoznam, de sim dolžin, jim vedno še za vse dobrote, ki so mi jih storili, hvaležin biti. **O** neskončno usmiljeni Bog! milostljivo poslušaj prošnjo hvaležniga otroka, in usmili se mojiga preljubiga očeta (ali moje preljube matere), če po Tvoji pravični sodbi še ne gledajo Tebe, in v vicah terpé; vzemi

jih v Svoje zveličansko stanovanje, in daj jim mir, kakoršniga svet dati ne more. Bodi Ti moj oče, moj svetovavec, in moj varh. Čuj nad mano in nad vsim mojim djanjem in nehanjem, de bom svojim umerlimu očetu (svoji umerli materi) z lepim življenjem še tam veselje delal, tukej na zemlji pa pobožin, pridin človek postal, in enkrat k ljubim staršem v nebesa prišel. Amen.

*Za dušne pastirje, učenike in
dobrotnike.*

Dobrotljivi Bog! serčno Te zahvalim, de si mi dal dušnih pastirjev in učenikov, ki moj um s koristnimi vednostmi bogaté, in moje serce k pobožnosti in kreposti ali čednosti napeljujejo. Dobro spoznam, de imajo oni nadležno in težavno opravilo, in de jih dostikrat z nepokoršino, nepridnostjo in prešernostjo razžalim. Poverni njim

in vsim mojim dobrotnikom, ki záme skerbé, z večnim izveličanjem. Me- ni pa, o Bog! pomagaj, de bom svojim dušnim pastirjem, učenicam in dobrotnikom z voljno pokornostjo, dobrim življenjem in natančnim spol- novanjem njih naukov in opominov veselje delal. Amen.

Za vse ljudi.

O Bog, dobrotljivi Oče vsih lju- di! Ti si nam zapovedal po Jezusu Kristusu, de moramo vse ljudi lju- biti, in zató si nas takó terdno in tesno sklenil; zatorej nej mi bo vsak človek ljub in drag, nobeniga nej od svoje ljubezni in prijaznosti ne ločim; za vse ljudi prosim, vse Tebi priporočim, Oče v nebesih! Usmili se jih, slabe poterdi, poto- laži terpéče in polajšaj jim njih bolečine; zmotene pelji na pot res- nice, grešnike na pot poboljšanja in kreposti, de bodo vsi Tebe in Tvojiga Sina Jezusa spoznali; pod-

péraj tiste, ki padajo, vodi nedolžné, ohrani dobre v pravičnosti; usmili Se mojih prijatlov in sovražnikov, blagoslovi vse ljudi, de se bodo vsi Tvoje dobrote in očetovske ljubezni veselili, de bodo vsi tukej na zemlji pobožno živeli, in potem v nebesih zveličani. Amen.

Za mertve.

Oče v nebesih! nič omadežvaniga pred Tvoje obličje priti ne more! Le tisti, kateri so čistiga serca, Te zamorejo gledati. Zatorej Te prosim, usmiljeni Oče, okrajšaj čas čišenja (v vicah) tistim, ki so v Tvoji veri zaspali, pa sadù svoje vere še ne vživajo; daj jim, po čimur njih duše hrepené; očisti, kar je še nečistiga na njih, de bodo zamogli kmalo v nebeško stanovanje iti ter se pred Tvojim obličjem vekomej veseliti. Meni pa podeli milost ali gnado, de si bom priza-

deval, vse madeže iz svoje duše zbrisati; očisti me že v tem življenju, de po svoji smerti ne bom dolgo ločen od srečniga stanovanja izvoljenih, temuč de bom precej k Tebi prišel in Tvoje obličje od vekomej do vekomej gledati mogel. Amen.

*Molitev sirote ali otroka, kterim
so starši že umerli.*

(Ako si žalostin, moj otrok! de si sirota, ali ko bi utegnil drugim otrokam, ki očeta in mater še imajo, nevošljiv biti, prav pazno in pobožno moli sledečo molitev:)

Drugi otroci imajo starše; jest pa jih nimam, smert mi jih je vzela! — O to sim vender sirota! Záme ne skerbi noben oče, mene ne ljubi nobena mati.

Tode vender ne! Tudi záme še en oče skerbi, in tudi mene še eden ljubi, ki mi zamore več dati, kot naj boljši mati. — Ti, o Bog v nebesih, si moj Oče! — Starši so mi umerli; Ti mi pa ne boš umerl! Ti me bolj ljubiš, kakor mati ljubiti zamore! Ti skerbiš za tice pod nebam; torej boš tudi záme, revno siroto, skerbel.

De, o Bog! v Tebe zaupam, na Tebe se zanašam! — Dal mi boš najti dobrih ljudi na zemlji, ki bodo

záme skerbeli. Ti boš že vse tako napravil, de mi ne bo treba stradati. Tvoja očetovska ljubezen bo tudi mene na zemlji preskerbela.

Tebi, Oče! se popolnoma zročim. Tim bolj te hočem ljubiti, ker na zemlji nimam očeta, kteriga bi ljubil. Vse, kar koli me bo težilo, hočem Tebi potožiti, ker nimam matere, kteri bi tožil! — Ti me zamoreš bolj varovati, kakor moj ranjki oče; Ti mi zamoreš bolj pomagati, kot moja ranjca mati! — Prav dober otrok hočem biti, kakor je bil Tvoj Sin Jezus! — O, ta Jezus tudi mene ljubi, kakor druge otroke; ta Jezus je tudi záme umerl, in On bo tudi mene v Svoje nebesa vzel!

De, dober otrok hočem postati. Ti, o Oče! mi boš k temu pomagal. — Potlej bom prišel v nebesa, kjer bom svojiga očeta in svojo mater spet najdel.

4. Molitve pri keršanskim nauku.

Pred keršanskim naukam.

(Dober otrok rad in pazno nauke in opominovanje svojiga očeta posluša. Zatorej, moj otrok! rad hodi k pridigam in k keršanskimu nauku, ter si vse zapomni, kar ti nebeški Oče po pridigarji pripoveduje! Popred pa prav serčno takole moli:)

Spet hočem poslušati, kaj de je Tvoja volja, Oče v nebesih! — O to sim vesel, de bom zamogel to slišati; zakaj kakó bi mogel Tebi prijetin otrok postati, ko bi ne vedil, kaj de od mene hočeš?

Prav pridno hočem zamerkovati, in nobene besede ne zgrešiti. — Sej Ti sam, o Bog! meni govoriš. Daj, de bom vse prav umél ali zastopil! — Odpri moje serce, de bo Tvoja beseda vanj priti zamogla! in kader bom zvedil, kaj de hočeš,

mi daj, de tega nikoli več ne bom pozabil, temuč pomagaj mi po Tvoji volji živeti! Amen.

Po keršanskim nauku.

(Moj otrok! ohrani v svojim sercu, kar si slišal. Ne pozabi naukov, in živi po njih. Bog vsakimu pomaga, kateri hoče dober postati. — Torej moli takole:)

Že spet več vem, kakor sim popred vedil. Ti, o nebeški Oče! si me sam učil. Zahvalim Te za Tvoje nauke! Prav pogosto hočem na to misliti, kar si mi zde j povedal, in sicer zató, de bom vedno le tako živel, kakor Ti hočeš. — O, to bi bil pač hudobin otrok, ko bi Tebe ne hotel slušati! — Ti bi me ne mogel ljubiti, in mi ne sreče dati! — Tode ne, le tako hočem delati, kakor sim zde j od Tebe slišal; v cerkvi, doma in v šoli, ali kjer koli naj bom, hočem le delati, kar Ti hočeš! — Pomagaj mi k temu,

o Bog! Zakaj kakor cvetlica na polji rasti ne more, ako ji Ti dežja in solnca ne daš, ravno tako jest brez Tvoje pomoči dober postati nisim v stanu. — Pa saj je to Tvoje veselje, de otrokam pomagaš. Poterdi me zatorej, presveti Bog! de bom tudi jest dober in svet. Amen.

V. Večernična pobožnost.

1. Litanije vsih svetnikov z molitvami, ki se pri njih molijo.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče iz nebes, vsigamogočni
Bog!

Sin, svetá rešnji Bog!

Sveti Duh, resnični Bog!

Sveta Trojica, en sam Bog!

Sveta Marija!

Sveta mati božja!

Sveta devic devica!

Sveti Mihael!

Sveti Gabriel!

Sveti Rafael!

} za nas Boga usmili se
prosi! nas!

Vsi sveti angeli in ar-
 hangeli! } za nas Bo-
 Vse svete verste zveli- } ga prosite!
 čanih duhóv?

Sveti Janez kerstnik! } za nas Bo-
 Sveti Jožef! } ga prosi!

Vsi sveti patriarhi in preroki! za
 nas Boga prosite!

Sveti Peter!

Sveti Pavl!

Sveti Andrej!

Sveti Jakob!

Sveti Janez!

Sveti Tomaž!

Sveti Jakob!

Sveti Filip!

Sveti Jernej!

Sveti Matevž!

Sveti Šimen!

Sveti Tadej!

Sveti Matija!

Sveti Barnaba!

Sveti Lukež!

Sveti Marka!

Vsi sveti aposteljni in evangelisti!
 za nas Boga prosite!

za nas Boga prosi!

Vsi sv. učenci Gospodovi! } za nas Bo-
 Vsi sveti nedolžni otroci! } ga prosite!

Sveti Štefan! }
 Sveti Lovrenc! } za nas Bo-
 Sveti Vincenc! } ga prosi!

Sveti Fabjan in Boštjan! }
 Sveti Janez in Pavl! } za nas
 Sveti Kozma in Damjan! } Boga
 Sveti Gervazi in Protazi! } prosita!

Vsi sveti mučeniki (marterniki)! za
 nas Boga prosite!

Sveti Silvester! }
 Sveti Gregor! } za nas Boga
 Sveti Ambrož! } prosi!
 Sveti Avguštin! }
 Sveti Hieronim! }
 Sveti Martin! }
 Sveti Miklavž! }

Vsi sveti škofje in spo- }
 znovavci! } za nas Bo-
 Vsi sveti učeniki! } ga prosite!

Sveti Anton! }
 Sveti Benedikt! } za nas Boga
 Sveti Bernard! } prosi!
 Sveti Dominik! }
 Sveti Francišek! }

Vsi sveti mašniki in leviti! za nas
Boga prosite!

Vsi sveti mnihi in pušavniki! za
nas Boga prosite!

Sveta Marija Magdalena!

Sveta Agata!

Sveta Lucija!

Sveta Neža!

Sveta Cecilija!

Sveta Katarina!

Sveta Anastazija!

za nas Boga
prosi!

Vse svete device in vdóve! za nas
Boga prosite!

Vsi sveti svetniki in svetnice božje!
za nas Boga prosite!

Bodi nam milostljiv! Zanesi nam,
o Gospod!

Bodi nam milostljiv! Usliši nas, o
Gospod!

Od vsega hudiga!

Od vsega greha!

Od svoje jeze!

Od šibe potresa!

Od nagle in neprevidene
smerti!

Od skušnjav hudičevih!

reši nas, o Go-
spod!

Od jeze, sovraštva in vse hude
volje!

Od duhá nečistosti!

Od treska in hudiga vremena!

Od kuge, lakote in vojske!

Od večne smerti!

Po skrivnosti svojiga svetiga
včlovečenja!

Po svojim prihodu!

Po svojim rojstvu!

Po svojim kerstu in svetim postu!

Po svojim križu in terpljenju!

Po svoji smerti in Svojim pokopu!

Po svojim svetim vstajenji!

Po svojim čudnim vnebohodu!

Po prihodu tolažnika svetiga
Duha!

V dan sodbe!

Mi grešniki!

De nam zanesesh!

De nam odpustiš!

De nas k pravi pokori pri-
pelješ!

De svojo sveto cerkev vižáš
in ohraniš!

De pastirja apostoljskiga in

reši nas, o Gospod!

Te prosimo, sliši
nas!

vse cerkvene stanove v svoji
sveti veri ohraniš!

De sovražnike svete cerkve po-
nižaš!

De keršanskim kraljem in o-
blastnikom mir in pravo eno-
voljnost dodeliš!

De vsimu keršanskimu ljudstvu
mir in edinost daš!

De nas vse v svoji sveti službi
poterdiš in ohraniš!

De naše misli k nebeškim željam
povzdigneš!

De vsim našim dobrotnikom več-
ne darí dodeliš!

De duše naše in naših bratov,
bližnjih in dobrotnikov od več-
niga pogubljenja rešiš!

De sad zemlje daš in ohraniš!

De vsim vernim dušam večni po-
koj dodeliš!

De nas uslišiš!

Sin božji!

Jagnje božje, ki grehe svetá od-
jemlješ! Zanesi nam, o Gospod!

Te prosimo, sliši nas!

**Jagnje božje, ki grehe svetá od-
jemlješ! Usliši nas, o Gospod!**

**Jagnje božje, ki grehe svetá od-
jemlješ! Usmili se nas, o Gospod!**

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš i. t. d.

Psalm 69.

**O Bog, pridi mi na pomoč! Go-
spod, hiti mi pomagat! — Omoteni
nej bodo in osramoteni, kateri mi
strežejo po življenji.**

**Nej bodo nazaj pahnjeni, in kri
nej jih sprehaja, ki mi hudo želé!
— Odstopijo nej v sramoti, ki se
mi posmehujejo!**

**Vsi pa, ki Tebe išejo, nej se
v veliki sreči veselijo, in nej reko:
Poveličan bodi Gospod! kateri lju-
bijo Tvoje zveličanje. Jest sim pa
revin in ubog! O Bog, pomagaj mi!**

Pomočnik moj in Odrešenik moj si Ti. Gospod! nikar se ne mudi. — Čast bodi (Bogu) Očetu, in Sinu, in svetimu Duhu. — Kakor je bila v začetku, zdej in vselej, in na vse večne čase. Amen.

Mašnik. Pomagaj svojim služabnikom. — Ljudstvo. Ki v Tebe, o Bog! zaupajo.

M. Bodi nam, o Gospod! močen stolp (ali turn). — Lj. Pred sovražniki.

M. Nič nej ne opravi sovražnik pri nas. — Lj. In otrok krivice nej se ne loti, nam škodovati.

M. Gospod! ne ravnaj z nami po naših grehah. — Lj. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

M. Molimo za svojiga papeža I. — Lj. Ohrani jih, Gospod! oživljaj in osreči jih na zemlji, in ne daj jih v roke njihovih sovražnikov.

M. Molimo za svoje dobrotnike. — Lj. Poverni, o Gospod! zavolj svojiga imena večno življenje vsim, kateri nam kej dobriga storé.

M. Molímo za vse vérne mertve.
 — Lj. Gospod! daj jim večni mir,
 in večna luč nej jim sveti.

M. Nej počivajo v miru. — Lj.
 Amen.

Molímo tudi za svoje brate, kte-
 rih ni tukej. — Lj. Moj Bog! daj
 dobro svojim služabnikom, ki v Tebe
 zaupajo.

M. O Gospod! pošlji jim pomoč
 iz svetišča. — Lj. — In varuj jih
 iz Siona.

M. Gospod! usliši mojo molitev.
 — Lj. In moje vpitje nej do Tebe
 pride. — M. Gospod z vami. — Lj.
 In s tvojim duham.

Molímo.

O Bog! kterimu je lastno, se
 vselej usmiliti in perzanesti, sprej-
 mi naše pohlevne prošnje, de nas
 in vse svoje služabnike, kateri smo
 z verigami grehov zvezani, usmi-
 ljenje Tvoje dobrote milostljivo od-
 veže.

Usliši, prosimo, o Gospod! našo pohlevno molitev, in perzanesi tem, ki svoje grehe spoznajo; de ob enim odpušenje in mir po Tvoji dobroti zadobimo.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! Svojo neskončno milost, de nas ne samo od grehov odvežeš, temuč tudi od šib, ktere si zavoljo njih zaslužimo, odrešiš.

O Bog! kteriga greh razžali, in pokora potolaži: poglej milostljivo na prošnjo Svojiga ponižniga ljudstva, in šibe Svoje jeze, kterih smo zavolj svojih grehov vredni, od nas odverni.

Vsigamogočni, večni Bog! usmili se Svojiga služabnika I. našiga papeža, Svojiga namestnika na zemlji, in vodi jih milostljivo po poti večniga življenja, de bodo s Tvojo pomočjo, kar je Tebi dopadljivo, želeli, in z vso močjo storili.

O Bog! od kteriga svete želje, prave misli in pravične djanja izhajajo, daj Svojim služabnikom tak

mir, kakoršniga svet dati ne more; de bodo naše serca Tvojim zapovedim vdane, in pričujoči časi s Tvojo pomočjo brez strahú pred sovražniki varni in mirni.

O Gospod! vžgi naše serca z ognjem Svojiga svetiga Duhá, de ti bomo s čistim telesam služili, in z očišenim sercam dopadli.

O Bog! Stvarnik in Odrešenik vsih vernih, dodeli dušam Svojih služabnikov in služabnic odpušenje vsih grehov, de milostljivo odpušenje, ktero so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, o Gospod s Svojo milostjo ali gnado naše djanje, in spremljaj ga s Svojo pomočjo; de se vse naše molitve in dela vselej s Tebó začno, in s Tebó začete, v Tebi končajo.

Vsigamogočni, večni Bog! kateri gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in djanja za Svoje spoznaš: pohlevno te prosimo, de vsi, za ktere smo

se namenili moliti, ali so še pri življenji, ali so se že iz tega sveta ločili, na prošnjo vsih Tvojih svetnikov po Tvoji dobroti odpušenje vsih svojih grehov dosežejo.

Po našim Gospodu Jezusu Kristusu, Sinu Tvojim, ki s Tabo živi in kraljuje v edinosti svetiga Duhá, Bog od vekomej do vekomej! Amen.

Posebne molitve.

Za cesarja.

O Bog! varh vsih kraljestev in zlasti keršanskiga cesarstva, dodeli Svojimu služabniku, našimu cesarju I. Tvojo moč, s katero se sovražniki premagajo, spoznati in častiti, de, ker je po Tvoji volji cesar postal, tudi s Tvojo pomočjo mogočin ostane. Po našim Gospo-

du Jezusu Kristusu, Tvojim Sinu, ki s Tabo živi in kraljuje v edinosti svetiga Duhá, Bog od vekómej do vekómej! Amen.

Za celo keršanstvo.

Vsigamogočni, večni Bog! Gospod nebeški Oče! poglej z očmi Svoje neskončne milosti naše težave, reve in nadloge. Usmili se vsih vernih kristjanov, ker se je za nje Tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Izveličar Jezus Kristus voljno dal grešnikom v roke, in je tudi Svojo drago kri na lesu svetiga križa za nje prelil. Po tem milostljivim Gospodu Jezusu nam odverni, milostljivi Oče, zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne, revne čase. Razsvetli in poterdi tudi v vsim dobrim duhovske in deželске oblastnike in gosposke; de si resnično prizadenejo za vse, kar za-

more k Tvoji božji časti, k naši-
 mu izveličanju, in k miru in sreči
 celiga kersanstva perpomoci. Dodeli
 nam, Bog miru! pravo edinost v
 veri brez vse ločitve in razdertja.
 Spreoberni naše serca k pravi po-
 kori in k poboljšanju našiga živ-
 ljenja. Vnemaj v nas ogenj Svoje
 ljubezni. Daj nam goreče želje po
 vsem, kar je prav, de Ti bomo,
 kakor pokorni otroci v življenju in
 smerti prijetni in dopadljivi. Pro-
 simo tudi, kakor hočeš, de imamo
 prositi, za svoje prijatle in sovraž-
 nike, za zdrave in bolne, za vse
 žalostne in revne kristjane, za žive
 in mertve. Tebi bodi vselej pripo-
 ročeno, o Gospod! vse naše djanje
 in nehanje, vse naše delo in opravi-
 vilo, naše življenje in naša smert.
 Daj nam svojo milost tukej vživati,
 in tamkej z vsimi izvoljenimi doseči,
 de Te bomo v večnim veselji in iz-
 veličanji hvalili in častili. To nam
 dodeli, o Gospod, nebeški Oče! po
 Jezusu Kristusu, Svojim ljubim Si-

nu, našim Gospodu in Odrešeniku, kateri s Tebó in svetim Dúham, enak Bog živi in kraljuje od vekomej do vekomej! Amen.

Pred svetim rešnjim Telesam.

O Bog! kateri si nam pod prečudnim Zakramentam spomin Svojiga terpljenja zapustil, daj nam, prosimo, svete skrivnosti Tvojiga telesa in Tvoje kervi tako častiti, de sad Tvojiga odrešenja vedno v sebi občutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duhá, Bog od vekomej do vekomej! Amen.

2. Lavretanske litanije z molitvami, ki se pri njih molijo.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče iz nebes,	} usmili se nas!
Sin, svetá rešnji Bog,	
Sveti Duh, resnični Bog,	
Sveta Trojica, en sam,	
Bog,	

Sveta Marija!

Sveta mati božja!

Sveta devic devica!

Mati Kristusova,

Mati milosti božje!

Mati prečista!

Mati brez madeža!

Mati nedolžna!

Mati nar svetejši!

Mati ljubeznjiva!

Mati prečudna!

za nas Boga prositi!

Mati našiga Stvarnika,
 Mati našiga Odrešenika,
 Devica nar modrejši!
 Devica častitljiva!
 Devica hvalevredna!
 Devica mogočna!
 Devica usmiljena!
 Devica verna!
 Podoba pravice!
 Sedež modrosti božje!
 Začetek našiga veselja!
 Posoda duhovna!
 Posoda časti vredna!
 Posoda vse svetosti!
 Skrivnostna roža!
 Turn kralja Davida!
 Turn slonokosteni!
 Hiša zlata!
 Skrinja miru in sprave!
 Vrata nebeške!
 Zgodnja danica!
 Zdravje bolnikov!
 Pribežališe grešnikov!
 Tolažnica vsih revnih!
 Pomoč vsih keršenikov!
 Kraljica angelov!

za nas Boga prosil!

Kraljica patriarhov!
 Kraljica prerokov!
 Kraljica aposteljnov!
 Kraljica marternikov!
 Kraljica spoznovavcov!
 Kraljica devic!
 Kraljica vsih svetnikov!

za nas Boga
 prosí!

Jagnje božje, ki grehe svetá od-
 jemlješ, zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe svetá od-
 jemlješ, usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe svetá od-
 jemlješ, usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

Molimo.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o
 sveta božja Porodnica! ne zaverzi
 naših prošenj v naših potrebah, te-
 muč nas vselej odreši od vsih ne-
 varnost. O častitljiva in žegnana
 Devica, naša Gospá, naša srednica,
 naša besednica, naša pomočnica! S

svojim Sinam nas spravi, svojimu Sinu nas priporoči, svojimu Sinu nas izroči.

M. Prosi za nas, sveta božja Porodnica! — Lj. De bomo vredni Kristusovih obljub.

Gnado Svojo, o Gospod! Te prosimo, v naše serca vlij, de, ki smo po angelovim oznanjenji Tvojiga Sina Jezusa Kristusa včlovečenje spoznali, po Njegovim terpljenji in križu k časti vstajenja pripeljani bomo. Po tistim Kristusu, Gospodu našim. Amen.

M. Prosi za nas, sveti Jožef! — Lj. De bomo vredni Kristusovih obljub.

Nej nam presvete Tvoje matere ženina zasluženje pomaga, prosimo, o Gospod! de kár naša slabost ne more doseči, nam po njegovih prošnjah bode dodeljeno; kateri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinstvi svetiga Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Salve Regina.

Češena bodi kraljica, mati milosti, življenje, sladkost, in naše upanje, bodi češena! K tebi vpijemo mi zapušeni otroci Evini, k tebi zdihujemo žalostni in objokani v ti solzni dolini. Zató tedej, o naša besednica, oberni k nam svoje milostljive oči in po tem revnim življenji nam pokaži Jezusa, žegnani sad svojiga telesa. O usmiljena, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!

M. Prosi za nas, sveta božja porodnica! — Lj. De bomo vredni Kristusovih obljub.

M o l i m o.

Vsigamogočni večni Bog! ki si telo in dušo prečiste device matere Marije, de bi vredno prebivališče za Tvojiga Sina biti zaslužila, s pripomočjo svetiga Duhá pripravil: daj, de ktere spomina

se veselimo, po njeni milostljivi prošnji od vsih prihodnjih zlegov in od večne smerti rešeni bomo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

(Molitve za cesarja in za celo keršanstvo se tudi tukej na zadnje molijo, kakor pri litanijah vsih svetnikov.)

3. Sveti križev pot.

Pripravljanje.

Jezus! moj nebeški Učenik in Odrešenik! prav pobožno hočem premišljovati, po kakó težavnim potu si pred nami v nebesa šel. Tudi hočem premisliti, kakó de bi zdey pobožno živeti, in enkrat k Tebi v nebesa priti zamogel. Amen.

I. Pilat Jezusa k smerti obsodi.

O predobrotljivi Jezus! Ti Bog in človek si v smert obsojen, de bi sodbo večne smerti od mene grešnika odvernili. O reši me resnično od večniga pogubljenja in ne sodi Svojiga služabnika, ki ves ponižin pravi:

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

II. Jezus križ nese.

Ti, o Jezus! vzameš križ na Svoje rame, de bi mene, ki sim po lesu grešil, na lesu odrešil; o kakšna ljubezen! S čim sim jo zaslužil! Tolikrat sim Tvoje zapovedi prelomil, in rekel: nočem služiti; zdej pa mi je žal zavolj tega! Odpusti mi, in daj, de Tvojih zapoved več ne bom prelomil, ampak jih voljno spolnoval.

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

III. Jezus pade pervikrat na tla.

Ti, o Jezus! padeš. Ti, ki si moč sama, na tla padeš. O, ali ni moj neumni napuh, moja pregrešna slabost, moje pohujšljivo življenje, moje nespodobno obnašanje tega krivo. O moj Jezus! v mislih Te vzdignem in prosim, stori s Svojo milostjo, de bom odslej vedno po poti Tvoje postave hodil in nikoli v greh zašel.

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

IV. Jezus sreča Svojo mater.

O kakšne bolečine sta mogla vender Jezus in Marija, ki sta se takó serčno ljubila, občutiti! In kdo drugi jima jih je napravil, kot jest, ki sim dostikrat nečimerniga veselja iskal. O Jezus! daj, de bom Tvoje in Tvoje matere bolečine z otroškim sercam občutil in se svojih grehov kesal.

Križani Jezus,
Smili se mene! Oče naš . . .

*V. Simon pomaga Jezusu križ
nositi.*

Od vsih, tudi od Svojih učencov si bil, o Jezus! zapušen; nihče Ti ni hotel pomagati, križ nositi. Tudi jest sim bil nepokorin, in sim križ, kteriga mi je Tvoja dobrotljiva roka naložila, z nejevoljo sprejel. V prihodnje pa hočem vsak križ, vsako terpljenje, ki mi ga Ti pošlješ, s Tvojo pomočjo voljno sprejeti, de bom Tebe vredin postal.

Križani Jezus,
Smili se mene! Oče naš . . .

*VI. Veronika Jezusu potni pert
podá.*

Sprejmeš, o Jezus! pert, kteriga so Ti pobožne žene iz usmiljenja podale, de bi Svoje obličje

od nesnage grehov očistil, in za plačilo jim daš nazaj predrago podobno Svojiga obličja. O kako neprecenljiv dar! Vtisni vender podobno Švojiga presvetiga obraza globoko v moje serce, de bo vedno Tebe, mojiga Izveličarja, vidilo, pred Tabo hodilo, Te za vse milosti hvalilo, in se z nobeno hudobijo vmadežvalo ne bo.

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

VII. Jezus drugikrat na tla pade.

O Jezus! rabeljni Ti čisto nič počitka ne privošijo; čim terdniši je Tvoje telo, tim bolj Te hité tepsti, in Te priganjajo, dokler onemagan spet na tla ne padeš. Ali mar ne delam jest ravno tega, kander v poprešnji greh nazaj padem? O moj Jezus, daj mi raji umreti, kakor pa de bi Te z novimi hudobijami spet vnovič križal!

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

*VIII. Jezus govori z jokajočimi
(Jeruzalemskimi) ženami.*

Zavolj mojih grehov si terpel, o Jezus! Té, in vse, katerih sim se deležniga storil, mi veliš objokovati. De, moj Jezus! grešil sim, in sim tudi druge v greh napeljal; daj vender solz mojim očém, de noč in dan svojih in ptujih grehov obžalovati in objokovati nehal ne bom.

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

IX. Jezus tretjokrat na tla pade.

Vso Svojo moč si zgubil, o Jezus! ni je krepkosti več v Tvojim životu. O kako neizrečeno težak je vender greh, ki te Tako zeló tare, in na tla podéra. — Kolikokrat bi bil že pač mene celó v pekkel potisnil, ko bi me Tvoje terpljenje rešilo ne bilo! Ne pripusti, o moj Jezus! de bi v svojih gre-

hih umerl, ter padel v kraj zaverženja: temuč stori, de bom kmalo spet k življenju vstal.

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

X. Jezusa slečejo.

O Jezus! s kakšno serditostjo Te neusmiljeni ljudje mučijo (ali martrajo), kako neusmiljeno Tvoje rane ponavljajo! s kakšno razujzdanostjo Tvoje čisto telo odkrijejo! Zavolj mojiga pregrešniga in mehkuzniga življenja, zavolj moje nesramnosti to terpiš. Odpusti, o Jezus! odpusti mi mojo hudobnost, daj mi milost in bom slekel stariga človeka, ter oblekel noviga, ki je po Tebi vstvarjen.

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

XI. Jezusa na križ pribijejo.

O Jezus! kakor jagnje Se daš

na križ položiti, roke in noge grozovito raztegniti, z ojstrimi žreblji predreti, in vender ne odpreš ust, de bi tožil. O Jezus! k Tvojim ranam mi daj pribežati, kader me bo sovražnik prejemal, ker pri njih bom varin. K Sebi na križ me terdo pribí, de bo moje meso s svojimi poželenji in hudobijami križano.

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

XII. Jezus na križu povikšan.

Dopolnil si, o Jezus! opravilo Izveličarja; spravil si nebo in zemljo, za grehe svetá in v znamenje miru si kviško povzdignjen. Vse je dopolnjeno. — O na križu povzdignjeni Jezus! ki si vse k Sebi vlekel, odtergaj moje serce od vsih posvetnih rečí. Povzdigni ga k Sebi, in vleci ga s Svojo ljubeznijo náse, de se nikoli od Tebe ločilo ne bo.

**Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .**

XIII. Jezusa s križa snámejo.

Akoravno bi bil lahko, o Jezus! vender nisi hotel živ s križa stopiti, ampak si do smerti na njem ostal, de bi naše izveličanje popolnoma dokončal. Stori, o Jezus! de tudi jest v dobrim do konca svojiga življenja stanovitin ostanim in od Tvojih zapoved nikoli zavolj kakšne težave ali veselja ne odstopim.

**Križani Jezus,
Smili Se mene!. Oče naš . . .**

XIV. Jezusa v grob položé.

O Jezus! resnično si umerl in si bil pokopan. Tvoja volja je, de grehu odmerjem, in kakor sim s Teboj po svetim kerstu pokopan, takó s Teboj, Svojim Bogam, živim! O de bi pač Tvojo voljo, o

Jezus! spolnoval, pregrešne želje v sebi zatéral, svetu odmerl, in pobožno živel; to so moje želje. Ti pa, o Jezus! mi podeli milost, de bo moj sklep terdin, in takó me bo Tvoje terpljenje izveličalo.

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

Končavna molitev.

Zahvalim Te, predobrotljivi Jezus! za milosti ali gnade, ktere si mi pri pričujoči pobožnosti podelil. Sprejmi jo v Svojo čast, v spomin Svojiga terpljenja, v zadostenje za moje grehe in v tolažbo dušam v vicah. Neskončna vrednost Tvoje kervi, o Jezus! nej záme ne bo zgubljena, temuč mi daj tukej Svojo milost, in pelji me potem iz tega življenja v Svoje veselje, Amen.

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

(Šest Očenašev in Češenih Marij za sv. cerkev.)

VI. Cerkvene in šolske pesmi.

1. Pesmi pri sv. maši.

Ob delavnikih.

Začetek.

Jezus male k sebi kliče,
Žegnat' hoče otročiče,
Nas objeti on želi.
Njemu čast in hvalo peli,
Bomo z mašnikom veseli
Sveto mašo slišali.

*Gospod usmili se nas, ali kirie
elejson.*

Jezus, učenik kreposti,
Usmili naše se mladosti,

In odpusti grehe nam!
 Tebi hočemo služiti,
 Greha nikdar več storiti;
 Bodi usmiljen vbožčikam!

Slava.

Večni! Tebi hvalo peti,
 Ljubi mir ljudem želeti,
 Ki so dobriga serca:
 To je angeljsko veselje,
 To so tudi naše želje,
 To nam pravo srečo da.

Evangelij.

Zvesto hoč' mo poslušati,
 V sercu prav preišljevati,
 Kar nam, Jezus! govoriš.
 Radi hočemb storiti,
 Pridni in pošteni biti,
 Kakor nas lepo učiš.

Vera.

Za resnico vse imamo,
 Tvoje navke vse spoznamo,

Ki jih cerkev nas uči.
 Daj po veri prav živeti,
 Ino enkrat srečno vmreti,
 Naj nam Tvoja luč gori.

Darovanje.

1.

Kaj bi Tebi, Oče, dali?
 Kaj bi z mašnikam darvali?
 Vse, kar 'mamo, Tvoje je,
 Naše djanje in življenje,
 Vse veselje in terpljenje,
 Oče! Tebi damo vse.

2.

Nekaj kruha ino vina
 Kri, telo bo Tvoj'ga Sina,
 On daruje se za nas.
 Oh poglej na revne srote,
 Skazi svoje nam dobrote,
 Mili Oče! vsaki čas.

Svet ali Sanktus.

Sveto pesem povzdignimo
 Lepo z angeljci pojimo:
 Sveti, sveti, sveti Bog!
 Vsi ljudje Te naj spoznajo;
 Vse stviri Ti hvalo dajo,
 Oče, vsliši glas otrok!

Po povzdigovanji.

Klečijoči počastimo
 Na altarji Jezusa ,
 V zakramentu zdaj molimo.
 Prav'ga živiga Boga!
 Hvaljen bodi Jezus ljubi,
 Ki si za nas križan bil
 In nam sveti raj dobil!

Jagnje bošje.

Kakor jagnje na Kalvarji
 Umerl za nas Zveličar je ,
 Zdaj daruje na altarji
 Tud za naše grehe se.
 Hvaljen bodi i. t. d.

Povšivanje.

Jezus zdaj pri nas stanuje ,
 Je v podobi kruha skrit ,
 Svojo milost nam daruje,
 In se dušam da zavžit'
 valjen bodi i. t. d.

Konec.

Jezus! Tvoji hoč' mo biti,
 Le nam Ti svoj žegen daj!
 Daj nam srečno k Tebi priti,
 Iz te zemlje v sveti raj!
 Hvaljen bodi i. t. d.

Druga pesem pri sv. maši.*Začetik.*

1. Pred tabo na kolenih,
 O Bog, te molimo,
 In polni želj ognjenih,
 K tebi zdihujemo.
 Daritev svete maše
 Si daj, o Bog! dopast',
 In zdihovanje naše
 Povikšaj tvojo čast.
2. Ko Jezus se je ločil,
 Je per večerji tam,
 Prelomil, in izročil
 Ta kruh prijatelam.

Posvetil je to vino,
 Ter ga učencam dal,
 To k mojimu spominu
 Storite, je perdjaj.

3. Telo je to, vzemite,
 Telo, in moja kri,
 Nikdar ne pozabite,
 Kaj Jezus vam stori.
 Za vas on hoče umreti
 (O človek pomni to!)
 De da ljudem živeti,
 De jim odprè nebo.

4. To naše darovanje
 Uzem, o Bog! od nas,
 Usliši zdihovanje,
 In naše prošnje glas.
 Teleta so očaki
 Dajali nekadaj,
 Zdaj dari niso taki,
 Naš dar je Kristus zdaj.

H glorii ali slavi.

1. Čast, hvala in hvaležnost
 Je tvoje bla in bo;
 Nepokoj in betežnost,
 O Bog! odverni jo.

Daj nam miru in tebe,
 Bog! vedno deržat' se;
 U teb' iskati tebe,
 Vesel' častiti te.

2. Za naše hudobije,
 Za nas se pokoriš,
 Smert ta nam greh odmije,
 Tud' greha mik pobriš',
 Bod' hvala svetim Duhu,
 Tud' njemu čast gre še,
 Zbduje serce gluho,
 Svoj oginj v njem vžge.

Pred evangeliam.

1. 'Z ust Božjih se izhaja,
 Svet evangelium,
 V serce se nam vsaja,
 Nam razsvetljuje um.
 Bog govori. Bog, večen,
 Per Bogu ni laži,
 O srečen, trikrat srečen,
 Kater se ga derži.

2. Besede Božje vera
 Nam kaže pravo pot,
 Gotovo stezo, ktera
 Gre v nebesa od tod'.
 Ohrani to povelje
 In nauk svoj per nas.
 Daj nam potem veselje
 Seboj na večni čas.

H kredo ali veri.

1. Bog Oče, mi spoznamo,
De vse je tvoja stvar,
Kar je in kar imamo,
Dobrote tvoje dar,
Od tebe, Oče, ide
Sin rojstva večniga,
Spočetje njega pride,
Od Duha svetiga.
2. Maria je rodila
To Božje detice,
Devištva ni zgubila,
Ne pred tud potlej ne.
Naš greh je njega umoril,
Za greh je bil prodan,
In kakor je govoril,
Je vstal on tretji dan.
3. Na desni rok' Očeta,
Je v svetim raji zdaj,
Še pride, to obeta,
Samo ne vemo kdaj.
Pa kadar se izide
Za svet odmerjen čas,
Pove nam, de spet pride
Očitno sodit nas.
4. Sosesko keršenikov
Al' cerkev verjemo.
Tud občestvo svetnikov,
Sedinstvo v en telo.

Tud grehov odpušenje
 Na temu svetu zdaj,
 Života res vstajenje
 Po tem pa sveti raj.

K darovanju.

1. Naj, Bog, dopade tebi,
 Kar ti darujemo;
 Scer kruh je sam na sebi
 In vino zgolj samo;
 Pa 's kruha in iz vina
 Bo kmalo, kar zdaj ni,
 Edin'ga tvojga Sina
 Telo in prava kri.
2. To naše darovanje,
 O Bog! ne zverzi ga;
 Vse misli in vse djanje,
 Vse serca, v dar jih na!
 O daj, de bomo zvesti
 Ti, Oče, v vsih rečeh,
 Odvzem' znad naše vesti
 Težilo vsih pregreh.
3. Vse naše premoženje
 Ves živež in telo,
 Blago in tud življenje,
 Vse to naj tvoje bo.
 Daj nam po svoji volji
 Zdaj dež, zdaj solnčni sej,
 Pokaže se na polji
 Dobrota tvoja nej.

K Sanktusu.

1. Povzdignimo, kristjani,

Vsi svojo pesem zdaj,

Zapojmo skupej zbrani:

Svet, svet na vekomaj!

V nebesih in na zemlji

Se vidi njega moč;

Nevernikam, odjemlji,

O Bog! njih uma noč!

2. De sveto luč, katere

Dozdaj ne vidijo,

Spoznajo, udje vere

Z nam' tvoje bodejo:

De čast mu skup pojemo,

K nebo ga da med nas,

Hrup mu vesel ženemo,

Z angeljci vsi v en glas

O povzdigovanju.

1. Molimo klečijoči

Boga zakritiga,

Oko ga ne razloči

Pa vera znat' ga da.

Zdaj tukaj brez pogleda

O Bog! te vidimo.

Zadosti je beseda

De tebe vidimo.

2. Na lesu nekdam križæ,

Je Bog zagernjen bil,

Zdaj, vera nas previža,

In človek tud' se skrîl.

Ta dar dobrote tvoje,
 Kruh tvojih angeljev,
 Opomni misli moje,
 De, Bog, si zame umerl.

3. Naj spere dušo mojo,
 O Jezus! tvoja kri,
 Dodeli milost svojo,
 Ti morje milosti!
 Kar zdaj te nam zagerne,
 Naj zgine, o Bog! spred nas,
 Naj enkrat se odgerne,
 Nam gledat', tvoj obraz!

K zavšivanju.

1. Vel'k čudež se odkriva,
 Vel'k čudež se godi,
 Gospod se zdaj vživa;
 Tud' vera 'ma oči.
 Podoba je scer vina,
 Podoba kruha vsa,
 Ne vid se nič spremina,
 Telo in kri je pa.

2. O srečen, kdor verjame:
 De tukaj Jagnje je,
 Katero nam odvzame
 Tol'k' grehov butare.
 Le to je jed, to vera
 Kristjane poduči,
 (Ljubezni neizmerna!
 Od ktere duša ž'vi,

3. Če ga na konc' življenja
 Po vrednim vžijemo,
 Se smertniga strašenja
 Več bal ne bomo.
 Težave in britkosti
 Se tist' ne bode bal,
 Katermu bo v slabosti
 Ta kruh pomoč mu dal.
4. O Jezus! čast in hvala
 Naj ti povsotna bo:
 Ljubezin nam je dala.
 Ljubezin tvoja to:
 Ta vžitek, Bog! telesa,
 In tvoje te kervi;
 Življenje in nebesa,
 Veselje v večnosti.

K ite Missa est.

- Ker smo zdaj mašo sveto
 Spodobno slišali,
 Povz'mimo čast odpeto
 In hvalo z angeljci.
 Dopade naj mu djanje
 Odpravljen'ga daru.
 Zvirk gnade bod' to darovanje
 Nam dolžna čast Bogu.
2. Deržimo pomoč' božje
 Se skoz' in skoz' terdno,
 Le ta naj nam orožje
 Pred vso budobo bo.

Brez greha da naj stati
 Pred sodbo sadnji dan;
 Po angeljih nas zbrati,
 Na njega desno stran.

Druga pesem pri sv. maši.

Kirje.

1. Pred stolam tvoje milosti
 Tvoj verni ljud kleči:
 In tebe, Bog, v ponižnosti
 Svojiga serca časti.
 Stor' milost tim, kater' žele
 V solzah oprat lastne dolge.
 Odpusti Oče grešnikom,
 In skaži se dobrotljiv nam,
 Dobrot — ljiv — nam
 Dobrotljiv skaži se nam.
2. Ob dari tvoje smo prišli
 Kakor zgubljeni sin:
 In kakor ovce smo zašli,
 Zgubili tvoj spomin.
 Al Oče vsiga usmiljenja!
 Na serca polne zgrevanja
 Z dopadajenjem dol poglej,
 In svojo gnado zopet dej
 In gna — do — dej
 In gnado zopet dej.

3. Smo delo sej vsi tvojih rok
 In tvoja lastna stvar,
 Opri slabosti svojih otrok
 Ti velki Gospodar!
 Za spravo zdej darujemo
 Tvojiga Sinu zročjemu
 O Bog, skoz njega sveto kri
 Vse naše grehe nam odmi
 Vse nam — od — mi,
 Vse grehe nam odmi!

Gloria.

Čast bodi na visokosti
 Bogu na vekomej
 In mir po širokosti
 Na zemlji bod' vselej.
 V ponižnosti pojemo
 Teb' hvalo trojni Bog!
 Od tebe mi prejmemo
 Rešenje iz nadlog. (dvakrat.)

Evangelii.

Iz tvojih ust izide
 Svet evangelium
 Na dno leto se snide
 Vsih kristjanov um,
 Modrost nas sama viža,
 Resnica nas uči:
 Kdor se pod njo poniža,
 Ta srečen prav živi. (dvakrat.)

Kredo.

1. Gospod! pred tabo s trepetanjem
Te tvoja verna stvar spozna,
In verje z živim spoštovanjem,
Na tebe praviga Boga,
Tud verje v tvoj'ga ljub'ga Sina
Spočet'ga od svet'ga Duha,
Ko Jesova ga korenina
V deviškim cvetji je svetla. (dvakrat.)
2. De je prišel iz zgolj ljubezni,
Ljudi nas spraviti, Bog! s tebo,
De na-se vzel je vsih bolezn
Pretil na križi kri svojo
De spet je vstal, pekel premagal,
Na desni tebi zdaj sedi:
De nas bo enkrat vse prevagal
Sodnik pravični vsih stvari. (dvakrat.)
3. De sveti Duh nam cerkev viža,
De bo do konca vedno ž'njo!
De kdor se k njim v solzah perbliža
Od grehov spet očišen bo:
Zopet de enkrat bomo vstali
Vsih svetih družba sprosi nam,
De bomo skupej uživali
Življenje večno z Jezusam. (dvakrat.)

Darovanje.

1. Tvoj mašnik zdaj daruje,
Gospod lete dari,
Z njim tud tvoj ljud zdihuje.
In s srcem kvišk puhti,

- Čist kruh je ino vino
 Za grehe naše dar
 K tvojiga Sina spominu
 Je obložen altar. (dvakrat.)
2. Vzem' Bog, leto darvanje
 Dobrotni Oče naš!
 Omeči to zdihvanje,
 De nam spet gnado daš.
 Le smert in kri presveta
 Tvojiga ljub'ga Sinu
 Nam daje up de vzeta
 Ta prošnja bo v nebu. (dvakrat.)

Sanktus.

1. Poj: Sveti, Sveti, Sveti,
 Je Bog in naš Gospod,
 Z angelci pojte! Sveti
 Si ti Bog, Sabaot.
 V nebesih, in na zemlji
 Vso hvalo, čast vselej
 Štvari, Bog! svojih jemlji
 Zdaj in na vekomej. (dvakrat.)
2. Veseli vkup pojemo
 Iz serca celiga,
 Živo ga vsi sprejmemo
 Njega svojiga Boga,
 Ko nam v imenu pride
 Gospoda našiga,
 Ves svét se k časti snide
 Sinu njegoviga. (dvakrat.)

Po povzdigovanju.

1. Poglej, o Oče z visokosti
 Ves milostliv na ta altar!
 Ti na-nj postav'mo po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar:
 Ta dar je sam tvoj Sin edini,
 Iz zgolj ljubezni darovan:
 Za nas persojen umornini
 Strašno na križi bil zaklan. (dvakrat.)
2. Slabosti on vse naše nosi,
 De nas perpravi v sveti raj,
 On per Očetu za nas prosi,
 Deb' z njim živeli vekomaj,
 Naj te ljubezin ta ognjena
 Skoz prošnje, Jezus! omeči,
 De se ta tvoje smerti cena
 Nad nami nikdar ne zgubi. (dvakrat.)

Agnus Dei.

- Poglejte božje Jagnje:
 Kak toči svojo kri,
 Kako zdaj glavo nagne.
 Kako za nas medli.
 On grehe nam odjemplje.
 On nosi vse dolge,
 Pokrajne cele zemlje
 Po njemu mir dobe. (dvakrat.)

Ohhajilo,

- Gospod! jest nisim vreden, (dvakrat.)
 Deb' tebe dans zavžil,
 Al' reci de bom vreden (dvakrat.)
 Ter bodem zopet živ.

V duhu tebe prejeti
 Iz serca jest želim,
 Daj ženin naš presveti, (dvakrat.)
 De gnado zadobim.

Per koncu svete maše.

Daritev smo končali,
 Ta dar je Bog, tvoj Sin,
 Mi smo vsi skup spoznali
 Tvojih darov spomin.
 Skoz njega smo prejeli
 Rešenje s svojih vez,
 Zdaj zadnjič nam dodeli
 Svoj žegen iz nebes. (dvakrat.)

2. Hvalna pesem.

1. Hvala bod' Gospod Bógu,
 Vse stvari ga zdaj molite,
 Stvarnika, dobrotnika,
 In Očeta ga častite!
 Kerub, Seraf mu pojo,
 Hvali zemlja in nebo.

2. Sveti, sveti, svet Gospod!
 Vse je polno tvoje hvale,
 Trume zvolenih, o Bog,
 Večno čast ti bojo gnale.
 Vsi svetniki te časté,
 Vsi pravični poželé.

3. Češen bodi trojni Bog,
 Oče, Sin in ti Duh sveti,
 Cerkve tvoje sveti nauk
 Moramo zvesto verjeti;
 Jezus Kristus, Božji Sin
 Je zapustil ga v spomin.
4. O preljub' Zveličar naš,
 Koljka je ljubezen tvoja!
 Žalosten moj grešen stan,
 Revna je b'la duša moja;
 Ti pa prideš k nam na svét,
 Pekel, smert in greh zatré.
5. Večni Bog in kralj nebés
 Se poniža brat naš biti;
 Nam živi in nam umerje.
 Nam nebesa zaslužiti.
 Njega sveta rešna kri
 Nas očisti vse ljudi.
6. Na desnici božji zdaj
 Ga imamo pomočnika;
 Sodni dan ga grešnik bo
 Vidil ojstriga sodnika.
 Milost, grešnik le dobiš,
 Dokler še na svét' živiš.
7. Jezus, bodi usmiljen nam,
 V službi svoji nas ohrani;

Kri si svojo dal za nas,
 Gréh končaj, per nas ostani,
 Peli naše duše v raj,
 Delež zvoljenih nam daj.

8. Svoje ljudstvo srečno stor',
 Zdaj in vselaj nas obvari:
 Obdaruj in povikšuj,
 In zveličaj svoje stvari.
 Hvalo bomo peli ti
 Tukaj in v večnosti.

9. Milostliv nam bodi dans,
 Pota v grehe nam zagradi;
 Sveti in preljubi Bog,
 Daj, de stor'mo dobro radi.
 V tebe vupamo vsak čas.
 De ne boš zaverigel nas.

2. Pesmi pri procesijah.

Križev teden.

1.

Z néba v nas ozri se doli,
 Blagor svoj razlij po polji,
 O Gospod in Oče naš!
 Saj nam vse potrebno daš!
 S Tvoje roke dež se zlije.
 Pride grom, in solnce sije.

2.

Séme zemlji je zročeno
 V Tvojim, o Gospod! imenu,
 V tem imenu raste naj,
 Ti mu le svoj žegen daj,
 Naj mu rahlo dež priliže,
 Naj mu solnce milo sije.

3.

Setev scer ne da zaroda,
 Ako volja ni Gospoda;
 Kraljev, carov vse moči
 Ne storé, de sad rodi;
 Le od zgor se blagor zliže,
 Pride dež in solnce sije.

4.

On, ki lepotí cvetlice,
 Preživi v podnebjí tice,
 In skerbi za vse lepó,
 Tud zapustil nas ne bo,
 Ž njega roke blagor klije,
 In dobrote žar nam sije.

5.

Drevju daješ sad roditi,
 Žitu klasje narediti,
 Daš, de travnik zeleni,
 Terti grozdje daješ Ti,
 Res stvari nobene ni je,
 Kjer Tvoj blagor ž nje ne sije.

6.

Š točo, sušo nas ne vdari,
 Slabih nas vremen obvari.
 Daj nam srečo vsaki čas,
 Grehov nar bolj vari nas,
 In vse poti hudobije
 Naj nam Tvoja roka skrije.

7.

Kakor seme, truplo kmalo
 V zemlji tud' bo počivalo,
 Dokler dan se zazori,
 De ga angelj preseli
 V hišo večne lepotije,
 Kjer nebeško solnce sije.

4. Šolske pesmi.

Molitev pred šolo.

Sveti Duh! darove svoje,
 Svojo luč na nas razli,
 De povelja svete Tvoje
 Spolnimo vse žive dni.
 Serca naše nam ogrej,
 K navku nam veselje daj.
 De, kar znamo, obderžimo;
 V dobrim pa ne oslabimo.

Molitev po šoli.

Sveti Duh! Ti blagoslovi,
 Kar se naučili smo,
 Vedno naj ostanejo
 V srcih Tvoji nam darovi!
 Daj nam vedno in povsod,
 Kakor zapoveš, živeti,
 Enkrat pa Ti hvalo peti
 V svetim raji, o Gospod!

5. Avstrijanska narod- ska pesem.

1.

Bog ohrani nam cesarja
 Naš'ga Franca Jožefa,
 Blagoslovi Gospodarja
 In Očeta našiga!
 Naj jim sveti lepa zarja,
 Večni naj jim srečo da!
 Bog ohrani nam cesarja
 Naš'ga Franca Jožefa!

2.

Sedež Njih naj bo pravica,
 Krona naj jim bo modrost,
 Sveta vera Njih desnica,
 Tovaršica učenost!
 Angelj božji po vsih potah
 Srečno Franca naj peljá!
 Bog osreči nam v dobrotah
 Naš'ga Franca Jožefa

3.

V ljubim' miru Jim kralj'vati,
 Bog miru in sprave, daj!
 Avstrijanam pa vživati
 Že na zemlji srečen raj!
 Naj cesarska roka brani
 Na ves čas sovražnika!
 Bog cesarja nam ohrani
 Naš'ga Franca Jožefa!

4.

Mir in sreča po deželah
 Avstrijanskih naj cvetí,
 Naj v ljubezni po poveljah
 Se po sreči vse zgodi!
 Vsi zapojmo Francu vdani
 Vsi iz celiga srcá:
 Dolgo let nam Bog ohrani
 Naš'ga Franca Jožefa!

K a z a l o.

	Stran.
I. Vsakdanje molitve.	
1. Jutranje molitve.	
Perva jutranja molitev	7
Druga jutranja molitev za bolniga otroka	9
Tretja jutranja molitev. V nedeljo	13
Molitve k nebeškemu detetu Jezusu	17
Na čast svetimu angelu varhu .	19
Na čast svetimu kerstnemu patronu	21
2. Molitve pri jedi.	
Pred jedjó	22
Po jedi ,	22
3. Večerne molitve.	
Perva večerna molitev	24
Druga večerna molitev za bolniga otroka	26
II. Mašne molitve.	

III. Molitve pri spovedi in pri svetim obhajilu.

1. Molitve pri spovedi.

Obtoženje	53
Klicanje svetiga Duha	55
Spršaevanje vesti	56
Kesanje in žalovanje	57
Po sveti spovedi	58
2. Molitve pri sv. Obhajilu.

Pred svetim Obhajilam	61
Po svetim Obhajilu	65

IV. Posebne molitve.

1. V Gospodove praznike ali godove.

K Bogu Očetu	72
K Bogu Sinu	74
K Bogu svetimu Duhu	81
2. V praznike Marije in svetnikov.

Na čast Marii, Jezusovi Materi	83
Na čast svetimu Jožefu	85
Na čast vsim svetnikom	86
3. Prosilne molitve za otroke.

Za starše	88
Za bolne starše	90
Za mertve starše	91
Za dušne pastirje, učenike in do- brotnike	92
Za vse ljudi	93
Za mertve	94
Molitev sirote ali otroka, kterimu so starši pomerli	96
4. Molitve pri keršanskim nauku 98

V. Večernična pobožnost.	
1. Litanije vsih svetnikov z molitvami, ki se pri njih molijo	101
2. Lavretanske litanije z molitvami, ki se pri njih molijo	116
3. Sveti križev pot	121
VI. Cerkevne in šolske pesmi.	
1. Pesmi pri sv. maši	131
2. Hvaljna pesem	148
3. Pesmi pri procesijah	151
4. Šolske pesmi	153
5. Avstrijanska narodska pesem	154

